

สายสัมพันธ์บรรพชน

Life An ancestor

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2561 - 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ภาพพิมพ์

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์คณากร วิชาชีวะ)

.....
(รองศาสตราจารย์กัญจนา คำโสภี)

กรรมการ

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....
(รองศาสตราจารย์คณากร วิชาชีวะ)

กรรมการ

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนสาร พัฒนสุทธิชกุล)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรา แก้วทองตาล)

กรรมการ

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ธนอมนวล เดชาคนึงศ์)

.....
(อาจารย์ ดร.ชลฤทัย ชลอมรักษ์)

กรรมการ

..... กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุทธนา นิ่มเกตุ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรา แก้วทองตาล)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	สายสัมพันธ์บรรพชน
	Life An ancestor
ชื่อ	นายวันชัย ณรงค์ชัย
รหัสนักศึกษา	58020537
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรา แก้วทองตาล

บทคัดย่อ

ในปัจจุบันสังคม เทคโนโลยีมีการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก แต่มีบางอย่างที่ยังคงไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงไปมากนัก นั่นคือประเพณีศิลปะ วัฒนธรรม พิธีกรรม และความเชื่อ ข้าพเจ้าได้หยิบยกบริบท พิธีกรรมความเชื่อของคนพื้นถิ่นภาคใต้ คือพิธีกรรมโนราห์โรงครู เป็นที่คนภาคใต้ให้ความเคารพและศรัทธา ซึ่งพิธีนี้มีความเข้มขลังทางด้านศาสตร์แขนงต่าง ๆ เช่น การขับบทกลอน การรำท่าทาง และพิธีกรรมทางไสยศาสตร์ความเชื่อ ซึ่งทำให้เห็นถึงศาสตร์และศิลป์ ตลอดจนคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมและสุนทรียศาสตร์ อันเป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่นเฉพาะตัวที่เห็นได้ชัดเจน ตลอดจนการเชื่อมโยงไปถึง การเป็นอยู่ การใช้ชีวิตประจำวันของชาวบ้านอีกด้วย

ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้า จึงมีความเชื่อและความศรัทธาในพิธีกรรมโนราห์โรงครูเป็นอย่างมาก รวมทั้งเห็นถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมภาคใต้ ที่ซึ่งปัจจุบัน บางสิ่งบางอย่างได้เปลี่ยนแปลงและเกือบจะเลือนหายไป เพราะสังคม เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาแทรกแซง เพราะอย่างนี้เอง ข้าพเจ้าได้นำเรื่องราวพิธีดังกล่าว มาสร้างเป็นผลงานศิลปะภาพพิมพ์ ที่ส่งผลให้รู้สึกถึง พิธีกรรมที่เต็มไปด้วยความเข้มขลัง แรงศรัทธา สิ่งที่ชาวบ้านเคารพบูชา รวมถึงบริบทการเป็นอยู่ ออกมาเป็นผลงานศิลปะภาพพิมพ์

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ศศ.พัชรา แก้วทองดาล ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

ขอขอบพระคุณมูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ที่ให้การสนับสนุน การทำศิลปนิพนธ์นี้

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์อันนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)	จ
สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	3
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	4
1.3 ขอบเขตของโครงการ	4
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	6
2.1 อิทธิพลที่ได้รับ	6
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	10
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	18
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	19
3.2 กระบวนการสร้างงาน	33
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	61
4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	61
4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	67
บทที่ 5 บทสรุป	78
บรรณานุกรม	79
ภาพผลงานศิลปะ	80
ประวัติผู้เขียน	85

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
1	ภาพที่ 2.1 เทร็ดโนราที่มาจากพื้นที่จริงภายในบ้านของนายวันชัย ฌรงค์ชัย	7
2	ภาพที่ 2.2 เทร็ดโนราที่มาจากพื้นที่จริงภายในบ้านของนายวันชัย ฌรงค์ชัย	8
3	ภาพที่ 2.3 ภาพเทร็ดโนรา	8
4	ภาพที่ 2.4 ภาพมโนราห์สมัยโบราณ	9
5	ภาพที่ 2.5 The Interior of My Studio A Real Allegory 1856	12
6	ภาพที่ 2.6 ภาพพวงศัเคช ไชยคุตร, Still Life E	14
7	ภาพที่ 2.7 ภาพเอกชัย ศรีวิชัย, เทร็ด	16
8	ภาพที่ 3.1 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 1	20
9	ภาพที่ 3.2 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 2	20
10	ภาพที่ 3.3 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 3	21
11	ภาพที่ 3.4 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 4	21
12	ภาพที่ 3.5 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 5	22
13	ภาพที่ 3.6 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 6	22
14	ภาพที่ 3.7 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 1	23
15	ภาพที่ 3.8 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 2	23
16	ภาพที่ 3.9 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 3	24
17	ภาพที่ 3.10 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 4	24
18	ภาพที่ 3.11 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 5	25
19	ภาพที่ 3.12 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 6	25
20	ภาพที่ 3.13 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 1	26
21	ภาพที่ 3.14 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 2	27
22	ภาพที่ 3.15 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 3	27
23	ภาพที่ 3.16 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 4	28
24	ภาพที่ 3.17 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 5	28
25	ภาพที่ 3.18 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 6	29
26	ภาพที่ 3.19 ภาพร่างโครงการที่ 4 ชั้นที่ 1	30
27	ภาพที่ 3.20 ภาพร่างโครงการที่ 4 ชั้นที่ 2	30
28	ภาพที่ 3.21 ภาพร่างโครงการที่ 4 ชั้นที่ 3	31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
29 ภาพที่ 3.22 ภาพร่างโครงการที่ 4 ชั้นที่ 4	31
30 ภาพที่ 3.23 ภาพร่างโครงการที่ 4 ชั้นที่ 5	32
31 ภาพที่ 3.24 ภาพร่างโครงการที่ 4 ชั้นที่ 6	32
32 ภาพที่ 3.25 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์	35
33 ภาพที่ 3.26 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์	36
34 ภาพที่ 3.27 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์	37
35 ภาพที่ 3.28 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์	38
36 ภาพที่ 3.29 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์	39
37 ภาพที่ 3.30 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์	40
38 ภาพที่ 3.31 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์	41
39 ภาพที่ 3.32 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์	42
40 ภาพที่ 3.33 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์	43
41 ภาพที่ 3.34 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์	44
42 ภาพที่ 3.35 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์	44
43 ภาพที่ 3.36 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์	45
44 ภาพที่ 3.37 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์	46
45 ภาพที่ 3.38 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์	47
46 ภาพที่ 3.39 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์	48
47 ภาพที่ 3.40 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์	49
48 ภาพที่ 3.41 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์	50
49 ภาพที่ 3.42 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์	51
50 ภาพที่ 3.43 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์	52
51 ภาพที่ 3.44 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์	53
52 ภาพที่ 3.45 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์	54
53 ภาพที่ 3.46 ขั้นตอนการพิมพ์ผลงาน	55
54 ภาพที่ 3.47 ขั้นตอนการพิมพ์ผลงาน	56
55 ภาพที่ 3.48 ขั้นตอนการพิมพ์ผลงาน	57
56 ภาพที่ 3.49 ขั้นตอนการพิมพ์ผลงาน	58

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)

ภาพที่		หน้า
57	ภาพที่ 3.50 ขั้นตอนการพิมพ์ผลงาน	59
58	ภาพที่ 3.51 ขั้นตอนการพิมพ์ผลงาน	60
59	ภาพที่ 4.1 วิเคราะห์ประกอบศิลป์ของผลงานชิ้นที่ 2	61
60	ภาพที่ 4.2 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ เอกภาพชิ้นที่ 2	62
61	ภาพที่ 4.3 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ ดุลยภาพชิ้นที่ 2	63
62	ภาพที่ 4.4 การแสดงการเคลื่อนไหวของผลงานชิ้นที่ 2	64
63	ภาพที่ 4.5 ภาพแสดงความเป็นเด่นของผลงานชิ้นที่ 2	65
64	ภาพที่ 4.6 ภาพแสดงรูปทรงของผลงานชิ้นที่ 2	67
65	ภาพที่ 4.7 ภาพแสดงรูปทรงของผลงานชิ้นที่ 2	68
66	ภาพที่ 4.8 ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวของผลงานชิ้นที่ 2	69
67	ภาพที่ 4.9 ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวของผลงานชิ้นที่ 2	70
68	ภาพที่ 4.10 ภาพแสดงเส้นของผลงานชิ้นที่ 2	71
69	ภาพที่ 4.11 ภาพแสดงเส้นของผลงานชิ้นที่ 2	72
70	ภาพที่ 4.12 ภาพแสดงสีของผลงานชิ้นที่ 2	73
71	ภาพที่ 4.13 ภาพแสดงน้ำหนัก แสงเงาของผลงานชิ้นที่ 2	74
72	ภาพที่ 4.14 ภาพแสดงน้ำหนัก แสงเงาของผลงานชิ้นที่ 2	75
73	ภาพที่ 4.15 ภาพแสดงน้ำหนัก แสงเงาของผลงานชิ้นที่ 2	76
74	ภาพที่ 4.16 ภาพแสดงน้ำหนัก แสงเงาของผลงานชิ้นที่ 2	77
75	ภาพผลงานศิลปะ ชื่อผลงาน สายสัมพันธ์บรรพชน 1	81
76	ภาพผลงานศิลปะ ชื่อผลงาน สายสัมพันธ์บรรพชน 2	82
77	ภาพผลงานศิลปะ ชื่อผลงาน สายสัมพันธ์บรรพชน 3	83
78	ภาพผลงานศิลปะ ชื่อผลงาน สายสัมพันธ์บรรพชน 4	84

บทที่ 1

บทนำ

ในสมัยโบราณโนรา หรือ มโนห์รา (เขียนเป็น มโนรา หรือ มโนราห์ ก็ได้) เป็นการละเล่นพื้นเมืองที่สืบ ทอดกันมานาน และนิยมกันอย่างแพร่หลายใน ภาคใต้ เป็นการละเล่นที่มีทั้งการร้อง การรำ บางส่วนเล่นเป็นเรื่อง และบางโอกาสมีบางส่วน แสดงตามคติความเชื่อที่เป็นพิธีกรรม โนราเป็นศิลปะพื้นเมืองภาคใต้ เรียกว่า โนรา แต่ คำว่า มโนราห์ หรือ มโนห์รา นั้น เป็นคำที่เกิดขึ้นมาเมื่อสมัยกรุงศรีอยุธยา โดยการนำเอา เรื่อง พระสุชน-มโนราห์ มาแสดงเป็นละครชาตรี จึงมีคำ เรียกว่า มโนราห์ ส่วนกำเนิดของโนรานั้น สันนิษฐานกันว่าได้รับอิทธิพลจากการ ร่ายรำของอินเดียโบราณก่อนสมัยศรีวิชัย ที่มา จากพ่อค้าชาวอินเดีย สังเกตได้จากเครื่องดนตรีที่ เรียกว่า เบ็ญจสังคีตซึ่งประกอบไปด้วย โหม่ง ฉิ่ง ทับ กลอง ปี่ ใน ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีโนรา และทำรำของโนรา อีกหลายท่าที่ละม้ายคล้ายคลึงกับการร่ายรำของ ทางอินเดีย และเริ่มมีโนราเป็นกิจลักษณะขึ้นเมื่อ ประมาณปี พุทธศักราชที่ 1820 ซึ่งตรงกับสมัยสุโขทัยตอนต้น

ปัจจุบันเชื่อกันว่าโนราเกิดขึ้นครั้งแรกที่ หัวเมืองพัทลุง คือ ตำบล บางแก้ว จังหวัด พัทลุง แล้วแพร่ขยายไปยังหัวเมืองอื่นๆ ของภาคใต้ จน ไปถึงภาคกลาง และกลายเป็นละครชาตรี และ จังหวะ ตะลุง ที่ได้รับอิทธิพล ในตำนานเล่า กันมาว่า เจ้าเมืองพัทลุง มีชื่อว่า พระยา สายฟ้าฟาด มีลูกสาวที่ชื่อ ศรีมาลา ซึ่ง มีความสามารถในการร่ายรำมาก ได้เกิดตั้งครรภ์โดยที่ยังไม่ได้แต่งงาน เชื่อกันว่า เป็นท้องกับเทวดา พระยาสายฟ้าฟาดเห็นดังนั้น ก็โกรธมาก สั่งให้นางศรีมาลาไป ลอยแพในทะเล (คือ ทะเลสาปสงขลา) และ แพได้ไปติดที่เกาะใหญ่ นางศรีมาลา ก็ได้ให้กำเนิดลูกชาย โดยตั้งชื่อว่า เทพสิงหล ซึ่งมีนัยความว่า ลูกของเทวดา นางศรีมาลา ได้ฝึกให้เทพสิงหลฝึกรำรำ ซึ่งเทพสิงหล ก็สามารถรำรำได้สวยงามมาก และรำรำ มีชื่อเสียงมากที่เกาะใหญ่ จนรู้ไปถึง หูพระยาสายฟ้าฟาด ซึ่งพระยาสายฟ้าฟาด ก็ยังไม่รู้ว่าหลานตัวเอง ก็ได้ เชิญไปรำในราชสำนัก ฝ่ายนางศรีมาลานั้น ก็น้อยเนื้อต่ำใจเมื่อครั้งที่ถูกลอยแพ ก็บอกกับคนที่มาติดต่อว่า โนราขณะนี้จะไปรำได้ แต่ต้องปูผ้าขาวตั้งเตรียมผั่งที่ลงจากเรือจนไปถึงคาน้ำ พระยาสายฟ้าฟาดก็ตอบตกลง ดังนั้น เทพสิงหลจึงไปรำในราชสำนัก เทพสิงหลรำได้สวยงามมาก จนพระยาสายฟ้าฟาด ก็ตกตะลึงในความสวยงาม จึงถอดเครื่องทรงที่ทรงอยู่ให้กับเทพสิงหล แล้วบอกว่า "เครื่อง แต่งกายกษัตริย์ชุดนี้มอบให้เป็นเครื่องแต่งกายของโนรานับแต่นี้เป็นต้นไป" เทพสิงหลจึงบอกว่าแท้จริงแล้ว เป็นหลานของพระยาสายฟ้าฟาด พระยาสายฟ้าฟาดจึงรับโนราไว้ในราชสำนัก และให้สิทธิแต่งกายเหมือนกษัตริย์ทุกประการ

สำหรับเครื่องแต่งกายชุดโนราประกอบด้วย 14 ชิ้น ได้แก่ เทริด เป็นเครื่องประดับศีรษะของตัวนายโรงหรือโนราใหญ่หรือตัวยืนเครื่อง (โบราณไม่นิยมให้นางรำใช้) ทำเป็นรูปมงกุฎอย่างเตี้ย มีกรอบหน้า มีด้ายมงคลประกอบ เครื่องรูปปิด เครื่องรูปปิดจะร้อยด้วยลูกปัดสีเป็นลายมีดอกดวง ใช้สำหรับสวมลำตัวท่อนบนแทนเสื้อ ประกอบด้วยชิ้นสำคัญ 5 ชิ้น คือ บ่า สำหรับสวมทับบนบ่าซ้าย-ขวา รวม 2 ชิ้น ปีกคอ สำหรับสวมห้อยคอหน้า-หลังคล้ายกรองคอหน้า-หลัง รวม 2 ชิ้น พานอก ร้อยลูกปัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ใช้พันรอบตัวตรงระดับอก บางถิ่นเรียกว่า"พานโครง"บางถิ่นเรียกว่า"รอบอก" เครื่องลูกปัดดังกล่าวนี้ใช้เหมือนกันทั้งตัวยืนเครื่องและตัวนาง (รำ) แต่มีช่วงหนึ่งที่คณะชาตรีในมณฑลนครศรีธรรมราชใช้อินทรธนู ชับทรวง (ทับทรวง) ปีกหนึ่ง แทนเครื่องลูกปัดสำหรับตัวยืนเครื่อง ปีกนกแอ่น หรือ ปีกหนึ่ง มักทำด้วยแผ่นเงินเป็นรูปคล้ายนกนางแอ่นกำลังกางปีก ใช้สำหรับโนราใหญ่หรือตัวยืนเครื่อง สวมติดกับสังวาลอยู่ใต้ระดับเหนือสะเอวด้านซ้ายและขวาคลายดาบทิศของละคร ชับทรวง หรือ ทับทรวง หรือ ดาบ สำหรับสวมห้อยไว้ตรงทรวงอก นิยมทำด้วยแผ่นเงินเป็นรูปคล้ายขนมเปียกปูนสลักเป็นลวดลาย และอาจฝังเพชรพลอยเป็นดอกดวงหรืออาจร้อยด้วยลูกปัด นิยมใช้เฉพาะตัวโนราใหญ่หรือตัวยืนเครื่อง ตัวนางไม่ใช้ทับทรวง ปีก หรือที่ชาวบ้านเรียกว่า หาง หรือ หางหงส์ นิยมทำด้วยเขาควายหรือโลหะเป็นรูปคล้ายปีกนก 1 คู่ ซ้าย-ขวา ประกอบกัน ปลายปีกเจิดจอนขึ้นและผูกรวมกันไว้มีพู่ทำด้วยด้ายสีติดไว้เหนือปลายปีก ใช้ลูกปัดร้อยห้อยเป็นดอกดวงรายตลอดทั้งข้างซ้ายและขวาให้ดูคล้ายขนของนก ใช้สำหรับสวมคาดทับผ้านุ่งตรงระดับสะเอว ปล่อยปลายปีกยื่นไปด้านหลังคล้ายหางกิ้งก่า ผ้านุ่ง เป็นผ้ายาวสี่เหลี่ยมผืนผ้า นุ่งทับชายแล้วรั้งไปเหนือไว้ข้างหลัง ปล่อยปลายชายให้ห้อยลงเช่นเดียวกับหางกระเบน เรียกปลายชายที่พับแล้วห้อยลงนี้ว่า "หางหงส์" (แต่ชาวบ้านส่วนมากเรียกว่า หางหงส์) การนุ่งผ้าของโนราจะรั้งสูงและรัดรูปแน่นกว่านุ่งโจมกระเบน หน้าเพลา เหน็บเพลา หน้าเพลา กี่ว่า คือสนับเพลาสำหรับสวมแล้วนุ่งผ้าทับ ปลายขาใช้ลูกปัดร้อยทับหรือร้อยทาบ ทำเป็นลวดลายดอกดวง เช่น ลายกรวยเชิง รกร้อย ผ้าห้อย คือ ผ้าสีต่างๆ ที่คาดห้อยคล้ายชายแครงแต่อาจมีมากกว่า โดยปกติจะใช้ผ้าที่โปร่งผ้าบางสีสด แต่ละผืนจะเหน็บห้อยลงทั้งด้านซ้ายและด้านขวาของหน้าผ้า หน้าผ้า ลักษณะเดียวกับชายไหว ถ้าเป็นของโนราใหญ่หรือนายโรงมักทำด้วยผ้าแล้วร้อยลูกปัดทาบเป็นลวดลาย ที่ทำเป็นผ้า 3 แถบคล้ายชายไหวล้อมด้วยชายแครงก็มี ถ้าเป็นของนางรำ อาจใช้ผ้าพื้นสีต่างๆ สำหรับคาดห้อยเช่นเดียวกับชายไหว กำไลต้นแขนและปลายแขน กำไลสวมต้นแขน เพื่อขบรัดกล้ามเนื้อให้ดูทะมัดทะแมงและเพิ่มให้สง่างามยิ่งขึ้น กำไลของโนรามักทำด้วยทองเหลืองทำเป็นวงแหวน ใช้สวมมือและเท้าข้างละหลายๆ วง เช่น แขนแต่ละข้างอาจสวม 5-10 วงซ้อนกัน เพื่อเวลาปรับเปลี่ยนท่าจะได้มีเสียงดังเป็นจังหวะเร้าใจยิ่งขึ้น เล็บเป็นเครื่องสวมนิ้วมือให้โค้งงามคล้ายเล็บกิ้งก่า กิ้งก่า ทำด้วยทองเหลือง หรือเงิน อาจต่อปลายด้วยหวายที่มีลูกปัดร้อยสอดสีไว้พองาม นิยมสวมมือละ 4 นิ้ว (ยกเว้นหัวแม่มือ) หน้าพราน เป็นหน้ากากสำหรับตัว "พราน" ซึ่งเป็นตัวตลก ใช้ไม้แกะเป็นรูปใบหน้า ไม่มีส่วนที่เป็นคาง ทำมุกยื่นยาว ปลายมุกงุ้มเล็กน้อย เจาะรูตรงส่วนที่เป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาทำให้ผู้สวมมองเห็นได้ถนัด ทาสีแดงทั้งหมด เว้นแต่ส่วนที่เป็นพื้นทำด้วยโลหะสีขาว หรือทาสีขาว หรืออาจลี่ยมพื้น (มีเฉพาะพื้นบน) ส่วนบนต่อจากหน้าผากใช้ขนเป็ดหรือขนสัตว์ขาวติดทาบไว้ต่างผมหงอก หน้าทาสี เป็นหน้ากากของตัวตลกหญิง ทำเป็นหน้าผู้หญิง มักทาสีขาวหรือสีเนื้อ

การทำชุดมโนราห์เป็นงานศิลปะที่สืบสานมาจากรุ่นบรรพบุรุษ ที่มีความประณีตอันวิจิตรในแบบเครื่องทรงที่ประดับเรือนร่างมโนราห์ ซึ่งปัจจุบันเครื่องแต่งกายชุดมโนราห์ส่วนใหญ่ที่จำหน่ายอยู่ในท้องตลาดนั้นมีความต่างไปจากอดีต เพราะเริ่มหาความประณีตอันวิจิตรในแบบเครื่องทรงที่ครุมนโนราห์รุ่นบรรพบุรุษสืบทอดไว้ จึงมีคนรุ่นใหม่และคณะมโนราห์ต่างๆ ในท้องถิ่นอนุรักษ์ศิลปะการร่ายลูกปัดชุดมโนราห์ในท้องถิ่นภาคใต้แขนงนี้ไว้ ตลอดจนสร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่ท้องถิ่น ควบคู่กับสืบสานศิลปะแขนงนี้ให้คงอยู่สืบไป ด้วยการนำลูกปัดขนาดเล็กมาคัดแยกสี ขนาด จากนั้นร้อยเป็นเส้นตามต้องการ ก่อนนำเส้นด้ายที่ร้อยมาผูกรวมกัน เพื่อประกอบเป็นชิ้นส่วนต่างๆ ของชุดอันประกอบด้วย 1.เทริด 1 หัว 2.ปั้งคอ 2 ชิ้น 3.บ่า 2 ชิ้น 4.รัดอก 5.หางหงส์ 6.ปิดสะโพก 1 ชิ้น 7.สร้อยคอ 1 เส้น 8.เล็บ 8 ชิ้น 9.ผ้าห้อยและหน้าผ้า 7 ผืน 10.กางเกงมโนราห์ 1 ตัว 11.ผ้าโจงกระเบน 1 ผืน ทำให้ได้ชุดลูกปัดมโนราห์ทั้งชุด ที่มีราคาสูงกว่าท้องตลาดด้วยฝีมือที่ยังคงไว้รูปลักษณ์ในแบบฉบับการแต่งองค์ทรงเครื่องยุคอดีตไว้ทุกกระเบียดนิ้ว

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้าได้สนใจในเรื่องความเชื่อ ประเพณี พิธีกรรมของคนภาคใต้ซึ่งเป็นพิธีกรรมความเชื่อ ที่มีความสำคัญกับคนในพื้นที่เป็นอย่างมาก สิ่งลึกลับ การบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวบ้านมองไม่เห็น เป็นการนับถือมานาน มีการสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น การสืบสานศิลปวัฒนธรรมของคนพื้นถิ่น การบูชาผี การเข้าทรงของครูหมอโนราห์หรือบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้วกลับมาถ่ายทอดวิชา คาถาอาคม และพิธีกรรมให้ลูกหลานได้อนุรักษ์และสืบทอดต่อไป ดังนั้นจากประวัติตำนานเรื่องเล่าที่กล่าวขึ้นมาข้างต้น ข้าพเจ้าจึงได้หยิบยกสิ่งที่ถ่ายทอดมาทางพิธีกรรม หรือตัววัตถุที่มีการสืบทอดดูแลมาปัจจุบัน อาจมีการเปลี่ยนแปลงของตัววัตถุในรูปแบบบางอย่าง แต่มีเพียงเล็กน้อยที่มีการเปลี่ยนแปลง แต่ยังคงความเป็นเอกลักษณ์ที่น่าสนใจมายาวนาน ข้าพเจ้าจึงได้นำสิ่งที่สนใจมาสร้างเป็นผลงาน แสดงออกถึงสายสัมพันธ์ของคนในพื้นที่ภาคใต้ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับพิธีกรรมความเชื่อที่มีความสำคัญกับคนภาคใต้เป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นพิธีกรรมการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวบ้านนับถือกันมานานเป็นการสืบสานจากรุ่นสู่รุ่น ข้าพเจ้าจึงได้หยิบยกเรื่องราวมาสร้างเป็นผลงานศิลปะเพื่อแสดงให้เห็นถึงสิ่งลึกลับที่เป็นความเชื่อที่ยังคงมีอยู่ในสังคมปัจจุบันถึงแม้ว่าสังคมแวดล้อมจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร แต่สิ่งที่เป็นความเชื่อความศรัทธาเหล่านี้ยังคงมีให้เห็นอยู่ ซึ่งปัจจุบันนั้นมีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัด สิ่งเหล่านี้สามารถคงอยู่ได้โดยผู้สืบทอดสืบสานจากบรรพชนต่อไป ปัจจุบันนี้ที่ยังคงมีความศรัทธาจากคนที่คอยดูแลนั้นคือลูกหลานรุ่นต่อ ๆ ไปของบรรพชนซึ่งข้าพเจ้าได้ตระหนักเห็นในความงามสิ่งที่เป็นรูปแบบงานที่เป็นพิธีกรรมสิ่งลึกลับ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเป็นเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ ความเป็นตัวตนของคนพื้นถิ่นภาคใต้ผ่านบริบท ซึ่งเล่าเรื่องราวผ่านความศรัทธา ความเชื่อ ที่ข้าพเจ้ารู้สึก ในแต่ละช่วงเวลาของพิธีกรรมซึ่งข้าพเจ้า เล็งเห็นถึงความสืบทอดจากบรรพชนส่งต่อมายังรุ่นลูกหลานอย่างข้าพเจ้าสืบต่อไปในอนาคต

ความสำคัญที่ได้เลือกทำงานนี้ก็เพื่อที่จะเผยแพร่ให้ผู้คนภาคอื่น ๆ หรือผู้ที่ผู้คนที่สนใจในความเป็นวัฒนธรรมความเชื่อหรือรวมทั้งสิ่งที่เป็นพิธีกรรมของคนพื้นถิ่นภาคใต้ นำมาถ่ายทอดผ่านกระบวนการทางศิลปะเพื่อให้สื่อถึงอารมณ์ของผลงานและอารมณ์ของข้าพเจ้าที่ต้องการถ่ายทอดออกมาในผลงานที่มีความน่าสนใจสิ่งที่บ่งบอกความเป็นนัยยะ สัญลักษณ์ภายในตัวงานที่ทำให้ความรู้สึกและความหมายเพื่อให้เกิดเป็นแนวความคิด

ความน่าสนใจที่ข้าพเจ้าได้กล่าวในข้างต้นทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างผลงานเพื่อแสดงถึงบรรยากาศความรู้สึกอารมณ์ที่ปรากฏผ่านกระบวนการทางศิลปะแสดงความรู้สึกอารมณ์ของข้าพเจ้าที่นำมาสร้างผลงานด้วยรูปแบบเหมือนจริง (Realistic) ด้วยวิธีการพิมพ์บนกระดาษ ของภาพที่ปรากฏสู่งานภาพพิมพ์

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญของประเพณี ตลอดจนความเชื่อและความศรัทธา ที่มีมาแต่โบราณเพื่อการสืบทอดต่อไป

1.2.2 เพื่อให้รู้สึกรัก ศรัทธา และหวงแหนความเป็นวัฒนธรรม ความเชื่อของพื้นถิ่นภาคใต้

1.2.3 เพื่อถ่ายทอดความเป็นวัฒนธรรมพื้นบ้าน ประเพณี และพิธีกรรม ตลอดจนความเชื่อ ผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานโดยเทคนิคภาพพิมพ์ร่องลึก (Etching)

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1.3.1 ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ที่มีการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกของข้าพเจ้าที่มีต่อความเชื่อ ความศรัทธา ประเพณี และพิธีกรรมของชาวบ้านพื้นถิ่นภาคใต้

1.3.2 ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอผลงานที่มีลักษณะเหมือนจริง (Realistic) ที่มีน้ำหนักแสงและเงาชัดเจน ตรงตามความรู้สึกของข้าพเจ้าที่ต้องการนำเสนอ

1.3.3 กรรมวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้านั้น ใช้เทคนิคภาพพิมพ์ร่องลึก (Etching) โดยใช้แม่พิมพ์เป็นแผ่นทองแดง (Copper) ในการเลือกใช้เทคนิคดังกล่าวเพราะมีลักษณะการสร้างน้ำหนักอ่อนแก่ได้อย่างชัดเจน ในขั้นตอนของการเขียนไขในกรรมวิธีอควาทินท์ (Aquatint)

1.4 จำนวนผลงาน ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ 4 ชิ้น

1.3.4.1 ขนาด 80 x 120 เซนติเมตร

1.3.4.2 ขนาด 80 x 120 เซนติเมตร

1.3.4.3 ขนาด 80 x 120 เซนติเมตร

1.3.4.4 ขนาด 80 x 120 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับจากการสร้างสรรคงานศิลปกรรม

2.1 อิทธิพลที่ได้รับ

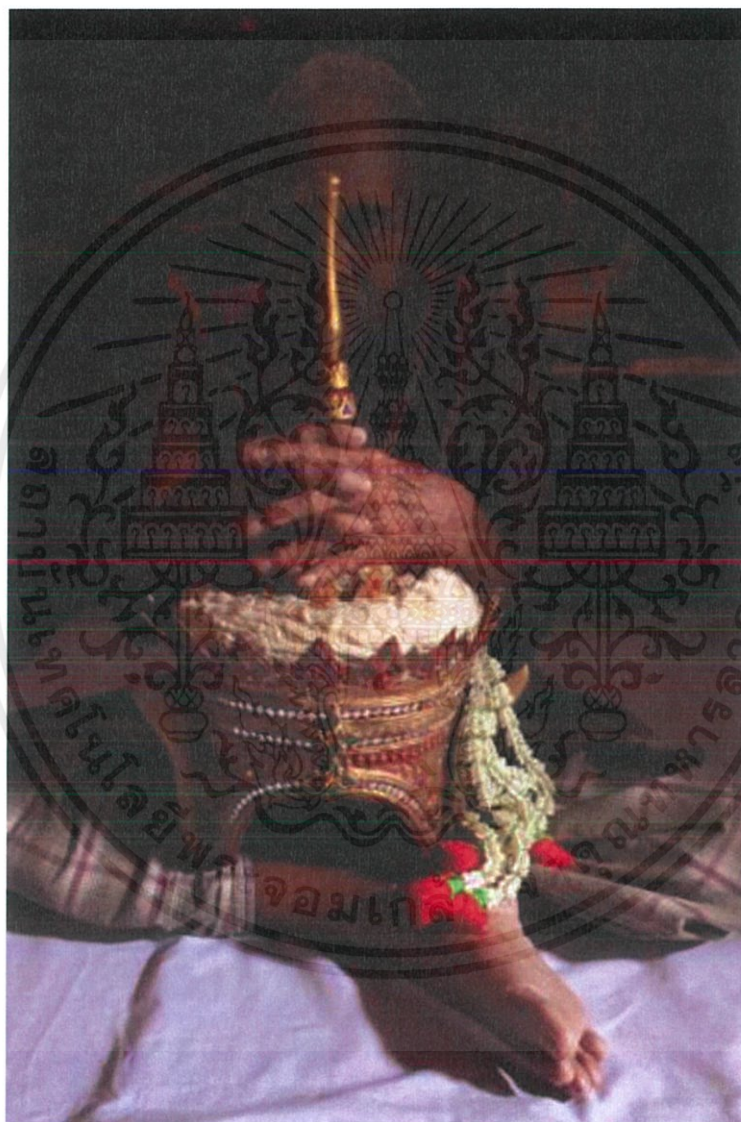
การสร้างสรรคงานศิลปะเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์เป็นภาพผลงานนั้นต้องอาศัยและประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ มากมาย และส่วนหนึ่งซึ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากก็คือ การค้นหาข้อมูลเพื่อสร้างสรรค์ผลงาน และข้อมูลต่าง ๆ นั้นที่ข้าพเจ้าได้ไปค้นคว้ามานั้น มาจากประสบการณ์จริง และถูกจัดสรรคัดเลือกให้เป็นไปตามความต้องการในการนำเสนอ ซึ่งจะปรากฏอยู่ในผลงานศิลปะแต่ละผลงาน ข้าพเจ้าจึงได้จำแนกข้อมูล แหล่งที่มา วิธีการค้นหาและรวบรวมข้อมูล เพื่อประโยชน์ของการสร้างสรรคไว้ดังนี้

2.1.1 ข้อมูลที่ได้รับจากประสบการณ์ส่วนตัว

ที่ข้าพเจ้าได้นำมาใช้เป็นข้อมูลนั้น มาจากเหตุการณ์ส่วนตัวที่ข้าพเจ้าได้พบเจออยู่ที่บ้าน ซึ่งครั้งหนึ่ง ๆ ที่มีการทำพิธีกรรมนั้น จะมีการจัดเตรียมอุปกรณ์หรือของใช้ต่าง ๆ ในการทำพิธี สิ่งของเครื่องใช้บางอย่างมีการจัดวางที่ต่างกันออกไป เครื่องแต่งการ ผ้านุ่งชุดต่าง ๆ มีการวางที่มีลำดับขั้นตอนการทำต่างออกไปอีกเช่นกัน เมื่อมาถึงขั้นตอนการทำพิธีกรรมนั้นจะมีการขับร้อง ขานบทกลอนเรียกนามบรรพบุรุษ โดยมีบุคคลที่เป็นคนทำพิธีนี้ซึ่งเรียกว่า โนราห์ใหญ่ ในการขับบทกลอนนั้นก็จะมีการคนดนตรีประ โคมซึ่งประกอบด้วย กลอง ทับ โหม่ง ฉิ่ง กลับ และปี่ เมื่อเข้าสู่พิธีจะมีการเชิญบรรพบุรุษหรือที่คนภาคใต้เรียกว่า ครูหมอตายาย โดยมีคนที่เป็นเจ้าของบ้านนั้นที่ทำพิธีกรรมหรือลูกหลาน ที่เป็นร่างทรงมาเพื่อทำการอันเชิญครูหมอเข้าทรง ซึ่งในพิธี ความรู้สึกที่เกิดขึ้น มีความเข้มขลัง ความศรัทธาที่เกิดขึ้นจากความรู้สึกที่บอกได้ ว่าคนในพิธีมีความเชื่อมั่นในประเพณีพิธีกรรมนี้เป็นอย่างมาก เกิดจากแรงศรัทธาที่มีให้บรรพชน เพราะความรู้สึกเหล่านี้ มิได้เกิดขึ้นทุกวัน แต่จะเป็นระยะเวลาหนึ่งที่มีกระทำ 1 ปีครั้ง 3 ปีครั้ง หรือแล้วแต่จะมีการกระทำ ทั้งนี้บางคนก็มีอาการที่แสดงออกมาแตกต่างกันไปในพิธีเช่น บางคนร้องไห้ บางคนควบคุมการกระทำตนเองไม่ได้ ซึ่งเป็นการเกิดจากจิตใต้สำนึกที่โดนอะไรบางอย่างมากระทำ หรือแทรกแซงจนทำให้เกิดการยากที่จะควบคุม ซึ่งทั้งนี้ทั้งนั้น สิ่งเหล่านี้เกิดจากความรู้สึกของจิตใจ อารมณ์ และความเชื่อส่วนบุคคลที่มีผล หรือความรู้สึก ความคิด ความเชื่อต่อประเพณีพิธีกรรมนี้

ดังที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ประสบการณ์จากการพบเห็นสิ่งเหล่านี้ หรือการที่ได้อยู่ในพิธีกรรม การได้เห็นมุมมองของภาพ ความรู้สึกของบุคคลที่ข้าพเจ้าได้ไปพบเจอ และภาพความทรงจำของคนเหล่านั้นที่มีผลต่อพิธีกรรม และความเชื่อของสิ่งเหล่านี้ที่มีผลต่อการเป็นอยู่ การดำเนินชีวิตจนถึงปัจจุบัน ดังนั้นข้าพเจ้าจึงนำเอาเรื่องนี้มาเป็นเนื้อหาของงานชุดนี้

ข้อมูลที่ได้มาจากภาพถ่ายในพื้นที่จริงจากพื้นที่นั้นภาคใต้

(ภาพประกอบที่ 2.1 : เทริดโนรา ที่มา จากพื้นที่จริงภายในบ้านของนายวันชัย ณรงค์ชัย)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ภาพประกอบที่ 2.2 : เทริดโนรา ที่มา จากพื้นที่จริงภายในบ้านของนายวันชัย ณรงค์ชัย)

ข้อมูลที่ได้จากภาพถ่ายและแหล่งข้อมูลออนไลน์

(ภาพประกอบที่ 2.3 : เทริดโนรา ที่มา : <http://www.sacichalloffame.com/th/person/detail>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ภาพประกอบที่ 2.4 : ภาพมโนราห์สมัยโบราณ ที่มา :

www.facebook.com/SartNoraKruThummanit/?epa=SEARCH_BOX)

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างสรรค์ผลงานในชุดดังกล่าว มีการหารูปทรงแนวคิดต่าง ๆ เพิ่มเติม จากหนังสือการสอบถามข้อมูลจากผู้คนที่ท้องถิ่นและข้อมูลออนไลน์ เพื่อมาประยุกต์กับการค้นหาข้อมูลของพิธีกรรมความเชื่อ สิ่งลี้ลับ ที่มีผลกระทบต่อความศรัทธา การใช้ชีวิตความเป็นอยู่

หรืออื่น ๆ รวมถึงสัญลักษณ์ที่นำเข้ามาใช้กับผลงาน ซึ่งถ้าหากไม่บันทึกข้อมูลจากการไปสอบถามหรือภาพถ่ายและข้อมูลออนไลน์อาจจะส่งผลถึงปัญหาถึงขั้นต่อนการทำงานในการสร้างภาพร่างและสร้างสรรค์ผลงานจริงเพราะว่ารายละเอียดเหล่านั้นไม่สามารถนึกหรือจินตนาการเองได้ทั้งหมด หากไม่มีข้อมูลจริงเป็นพื้นฐานในการทำงาน การเก็บข้อมูลและการบันทึกด้วยภาพถ่าย ซึ่งถือได้ว่าเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่สำคัญ ต่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม

การแสดงผลงานภาพลักษณ์ที่มีความเฉพาะตัวในรูปแบบผลงานศิลปะนั้นที่จำเป็นต่อการนำเสนอ คือแรงบันดาลใจอันก่อให้เกิดกระบวนการสร้างความคิดสร้างสรรค์แนวความคิด แรงบันดาลใจ ซึ่งมาจากความรู้สึกส่วนตัวนั้น ล้วนเกิดขึ้นจากสิ่งที่เราได้ประสบการณประทับใจและสะท้อนใจ รวมถึงความสนใจในงานศิลปะ ที่มีแนวทางเดียวกัน

2.2.1 ศิลปะคือรูปทรงงาน ศิลปะไม่สามารถจะสร้างให้เกิดขึ้นได้ถ้าปราศจากรูปทรง การที่เราชื่นชมเพราะว่า ศิลปะ วัตถุมีรูปทรงที่มีความสวยงามเพราะลักษณะที่สำคัญคือ มีความกลมกลืนขององค์ประกอบที่ทำให้เป็นเอกภาพ

2.2.2 ศิลปะคือการแสดงออกซึ่งอารมณ์ ความคิดเรื่องศิลปะคือการแสดงออกซึ่งอารมณ์นี้ใช้เพียงแค่ว่าวัตถุประสงค์ของศิลปะ ไม่ใช่เสนอความงามในรูปทรงของสีเส้นและไม่ใช่แค่ลอกเลียนแบบธรรมชาติ อารมณ์ทางศิลปะนั้นแตกต่างจากการแสดงอารมณ์แบบอื่น ๆ ดังต่อไปนี้

2.2.2.1 การแสดงอารมณ์ทางศิลปะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับเจตนาหรือความตั้งใจ

2.2.2.2 การแสดงอารมณ์ทางศิลปะต้องมีจุดประสงค์หรือคุณค่าในตัวเอง โดยไม่มีเจตนาอื่นซ่อนเร้น

2.2.2.3 การแสดงอารมณ์ทางศิลปะแสดงให้รู้ว่าคุณคลุ้มปฏิกิริยาหรือความรู้สึกในทางสุนทรีย์ คือความชอบไม่ชอบ

2.2.3 ศิลปะ คือ การแสดงออกทางความรู้สึก ศิลปินอาจจะแก้ไขแต่งเติมดัดแปลงจากธรรมชาติ เช่น สื่อความหมายในภาพทัศนียภาพเป็นการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกที่ได้รับจากธรรมชาติ โดยมีมนุษย์เป็นตัวถ่ายทอดความประทับใจ แต่การรับรู้ของผู้ชมอาจจะต้องการชื่นชมความงามในรูปแบบที่ต่างกัน

อิทธิพลในการทำงานศิลปะ มีมากมาย จารการตีความของตัวผลงานศิลปะ หนังสือที่รวบรวมการจัดการงานศิลปะและจากการตีแนวความคิดหรือบทความ ก็แสดงให้เห็นว่า งานศิลปะทุกอย่างย่อมมีองค์ประกอบที่คล้ายกัน ไม่แตกต่างกันมาก หรืออาจจะเปลี่ยนไปตามแนวความคิดของศิลปินที่ต้องการเสนอผลงานผ่านมุมมอง แนวความคิด องค์ประกอบของตัวศิลปินโดยมีเรื่องราวที่แตกต่างกันไป เช่น ความกลัว ความเชื่อ เพศ สังคม เป็นต้น(ศิลปกรรมสารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2549)

2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ศิลปะเรียลลิสม์

ศิลปะเรียลลิสม์เกิดขึ้นประมาณกลางคริสต์ศตวรรษที่ 19 จนถึงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 (ค.ศ. 1850-1880) มีจุดเริ่มต้นในประเทศฝรั่งเศส โดยกลุ่มศิลปินชาวฝรั่งเศสกลุ่มหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยกับการทำงาน ของกลุ่ม “นีโอ-คลาสสิกอิสม์” (คลาสสิกใหม่ คือความเคลื่อนไหวทางศิลปะซึ่งมีสุนทรียภาพแบบกรีกและโรมัน) และ “กลุ่มโรแมนติคอิสม์” (จินตนิยม) ที่ยึดถือประเพณีหรือตัวคนเป็นหลัก หรือแสดงความคิดฝันเอาตามใจตนเอง ศิลปินเรียลลิสม์เห็นว่าศิลปะทั้งสองไม่ได้เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงความกลมกลืนของชีวิต ยังคงลักษณะความเป็นอุดมคติอยู่ หาใช่ความจริงไม่ ศิลปะเรียลลิสม์ (Realism) หรือ ศิลปะสังคมนิยม โดยทั่วไปหมายถึง การสร้างงานที่เหมือนจริงดังที่ปรากฏอยู่ในธรรมชาติ รวมถึง การสร้างสรรค์ภาพงานในเชิงวิพากษ์วิจารณ์สังคม (socially critical images) ภาพเกี่ยวกับชีวิตของคนเมืองและชนบท พวกชาวไร่ชาวนาในช่วงยุคสมัย จากประสบการณ์ตรงของชีวิต เช่น ความยากจน การปฏิวัติ ความเหลื่อมล้ำในสังคม โดยการเน้นรายละเอียดเหมือนจริงมากที่สุด

โดยลักษณะผลงานการแสดงออกที่สำคัญของแบบอย่างศิลปะเรียลลิสม์ คือ

มีรูปแบบและการแสดงออกอย่างเหมือนจริง เน้น ความจริงที่ศิลปิน ในอดีตเคยรังเกียจ โดยกล่าวหาว่าเป็นสิ่งสามัญและเป็นของพื้น ๆ ปราศจากคุณค่า ทางความงาม เช่น สภาพชีวิตความเป็นอยู่ของชนชั้นต่ำ ผู้ยากไร้ หรือสภาพอาคาร ที่อยู่อาศัยอันซอมซอ นำเสนอความจริงในทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์มากกว่า เน้นการแสดง เรื่องราวเนื้อหา ความงามในธรรมชาติหรือความงามที่เกินจริงแบบอุดมคติทั้งนี้ ศิลปะเรียลลิสม์ในเวลาต่อมาได้ให้แนวทางกับศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ กล่าวคือ ศิลปินเริ่มเรียนรู้แสงสีประกอบในวัตถุ รู้จักสังเกตแสงสีตามบรรยากาศต่างๆ จากภาพที่เกิดจากความจริง ซึ่งศิลปินสำคัญในกลุ่มนี้ ได้แก่ โดเมียร์ (Daumier) ขอบวาดรูปชีวิตจริง

ของความยากจน คัวร์เบต์ (Courbet) ขอบวาดรูปชีวิตประจำวันและประชดสังคม มาเนต์ (Manet) ขอบวาดรูปชีวิตในสังคมเช่นการประกอบอาชีพ เป็นต้น ผลพวงจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมได้สร้างปัญหาแก่สังคมและเศรษฐกิจมากมาย มีคนจน ชนชั้นกรรมาชีพเพิ่มขึ้น ศิลปินเรียลลิสม์ต้องการนำเสนอปัญหาในงานศิลปะ เพื่อนำความจริงตีแผ่ให้เพื่อนมนุษย์ได้รับรู้ โดยมักปฏิเสธเรื่องราวเกี่ยวกับคนชั้นสูงหรือคนรวย แต่เลือกสะท้อนภาพความลำบากของชนชั้นล่าง แสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำในสังคมตามพันธกิจซึ่งพวกเขาเห็นว่าภาระหน้าที่ของศิลปินคือการถ่ายทอดเรื่องราวที่สอดคล้องกับสภาพสังคม และสอดคล้องกับชีวิตความเป็นอยู่ร่วมสมัย

ภาพประกอบที่ 2.5 The Interior of My Studio A Real Allegory” 1856 AD.Untitled. [Online].

Available :

[http:// angiegroup.wordpress.com/2016/03/26/ศิลปะแบบเรียลลิสม์-realism/](http://angiegroup.wordpress.com/2016/03/26/ศิลปะแบบเรียลลิสม์-realism/)

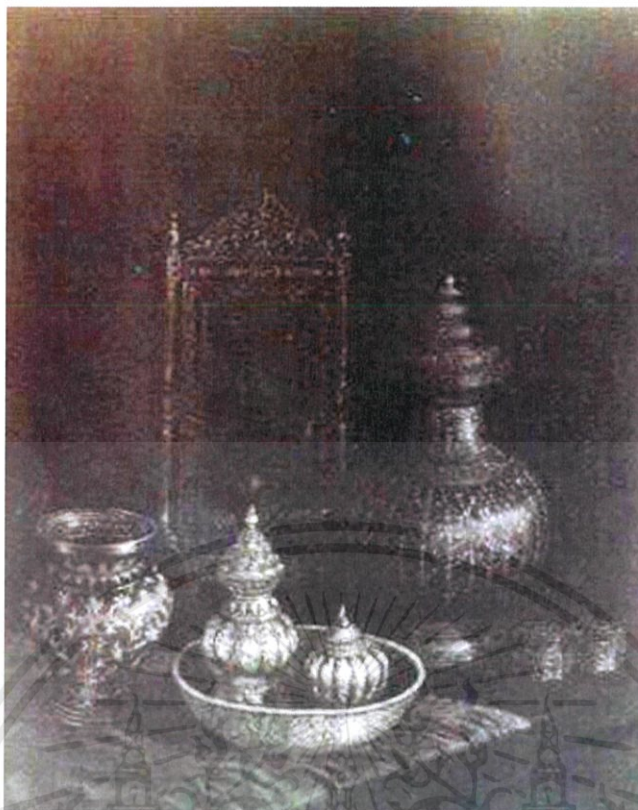
สาเหตุที่เลือกศิลปะยุคศิลปะเรียลลิสม์

2.3.1 มีรูปแบบและการแสดงออกอย่างเหมือนจริง เน้น ความจริงที่ศิลปิน ในอดีตเคยรังเกียจ โดยกล่าวหาว่าเป็นสิ่งสามัญและเป็นของพื้น ๆ ปราศจากคุณค่า ทางความงาม เช่น สภาพชีวิตความเป็นอยู่ของชนชั้นต่ำ ผู้ยากไร้ หรือสภาพอาคาร ที่อยู่อาศัยอันซอมซ่อ

2.3.2 นำเสนอความจริงในทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์มากกว่า เน้นการแสดง เรื่องราว เนื้อหา ความงามในธรรมชาติหรือความงามที่เกินจริงแบบอุดมคติ

ศิลปินที่ได้รับอิทธิพล แรงบันดาลใจจากการทำงานจาก ศาสตราจารย์ พงศ์เดช ไชยคุตร โดยผลงานของศิลปินสร้างดุลยภาพ แบบพอสมควรด้วยการใช้เครื่องเงิน โดยงานของศิลปินจะมีการถ่วงดุลซึ่งกันและกัน วัตถุหรือลวดลายที่ถูกแสงตกกระทบภายในตัวงาน คล้าย ๆ กับงานของข้าพเจ้าที่มีการสื่อถึง ความลึกซึ้ง น่าค้นหาภายในตัวงานที่ได้อิทธิพลมาจากศิลปิน จนเกิดเป็นความเคลื่อนไหว และการแปรเปลี่ยนซึ่งเกิดจากขนาดของรูปทรงและรูปร่างที่มีลักษณะเฉพาะของตนเอง ซึ่งตรงกับงานของข้าพเจ้าที่ความเป็นลักษณะเฉพาะ เกิดจากแสงและเงาที่ทำให้รูปร่างรูปทรงบางส่วนเลือนหายไปในบรรยากาศของภาพ ภายในงานมีการถ่ายเทอากาศและน้ำหนักหมุนวน สอดคล้อง กลมกลืน เชื่อมต่อ เป็นส่วนหนึ่งของกันและกันทำให้ผลงานมีเอกภาพ เกิดความสมบูรณ์งดงามในตัวเองชัดเจน กลุ่มของรูปทรงด้านหน้าประกอบด้วยรูปทรงเล็ก ๆ ภายใน ที่มีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปร่าง ลักษณะและรายละเอียดที่แตกต่างกัน มีเส้นโค้งของขอบวัตถุที่ถูกแสงกระทบโอบล้อมไว้ และรูปทรงที่ขึ้นออกมาจากรูปทรงด้านหลัง จึงมีความเป็นเด่นชัดจนที่สุดจึงทำให้รูปทรงด้านข้าง ชั่ว ขว ที่มีขนาดใหญ่กว่าแสดงความเป็นรองแต่รูปแบบทั้งหมดก็สนับสนุน ส่งผ่านความสัมพันธ์ การอย่างเหมาะสม ข้าพเจ้าจึงมีแรงบันดาลใจจากรูปแบบของตัวผลงานศิลปิน ซึ่ง แสงเงาของ ศิลปินมีความน่าสนใจและน่าค้นหา เพราะแสงที่ตกกระทบภายในงาน มีความระยิบระยับ น้ำหนัก ต่างระดับกันที่แบ่งกันได้อย่างเห็น ได้ชัดเจน จังหวะที่ 1 ที่ 2 ที่ 3 อย่างเป็นลำดับ ในรูปแบบของงาน ภาพพิมพ์โลหะที่เหมือนจริงตามธรรมชาติ รูปแบบงานที่มีลักษณะเหมือนจริงตามธรรมชาติของ ข้าพเจ้าที่ปรากฏมาสู่สายตาของผู้ดู ผู้ชม ที่มีเนื้อหาเรื่องราวปรัชญา ความเชื่อ วัฒนธรรมและสังคม ที่แสดงผ่านทัศนคติส่วนบุคคลและปรากฏลักษณะเฉพาะที่น่าสนใจ ซึ่งมีความแตกต่างจากงานของ ศิลปินในเรื่องราวและเนื้อหา แต่มีความคล้ายในรูปแบบ แสงเงา ของตัวงานที่แสดงออกมา งานของ ศิลปินยังคงมีความเป็นรูปแบบไทย ๆ ที่สอดคล้องกันแสงเงาที่กระทบตัววัตถุเครื่องเงิน แต่งานของ ข้าพเจ้าได้มีการผสมระหว่างหุ่นนิ่งและบุคคลเข้าไปภายในงานเพื่อสร้างให้เกิดการน่าสนใจและน่า ค้นหา และนำเอาอิทธิพลภายในงานของศิลปินมาประกอบสร้าง นำเอาแนวความคิดบางอย่าง มาผสมผสาน จนกลายกลายมาเป็นงานของข้าพเจ้าได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นงานของศิลปินและของ ข้าพเจ้าจึงมีแนวความรูปแบบที่มีความสอดคล้องอย่างเห็น ได้ชัด จากตัวผลงานของศิลปินและตัว ผลงานของข้าพเจ้า ทั้งนี้ที่ข้าพเจ้าได้นำเอา ศาสตราจารย์ พงศ์เดช ไชยคุตร มาเป็นศิลปินต้นแบบ และแรงบันดาลใจจากศิลปกรรมในการสร้างผลงาน เนื่องด้วย ความละเอียด รูปแบบ ความ สอดคล้องของตัวงานและตัวศิลปิน

ภาพประกอบที่ 2.6 พงศ์เดช ไชยคุตร, Still Life E ภาพพิมพ์รื่องเล็ก 93 x 67 ซม.[Online].

ที่มา : ข้อมูลศิลปิน ชื่อ พงศ์เดช ไชยคุตร, เข้าถึงเมื่อ 26 พฤศจิกายน 2561, เข้าถึงได้จาก

<http://www.rama9art.org/artisan/artdb/artists/home.php?p=profiles&name=Pongdej%20Chaiyakut>

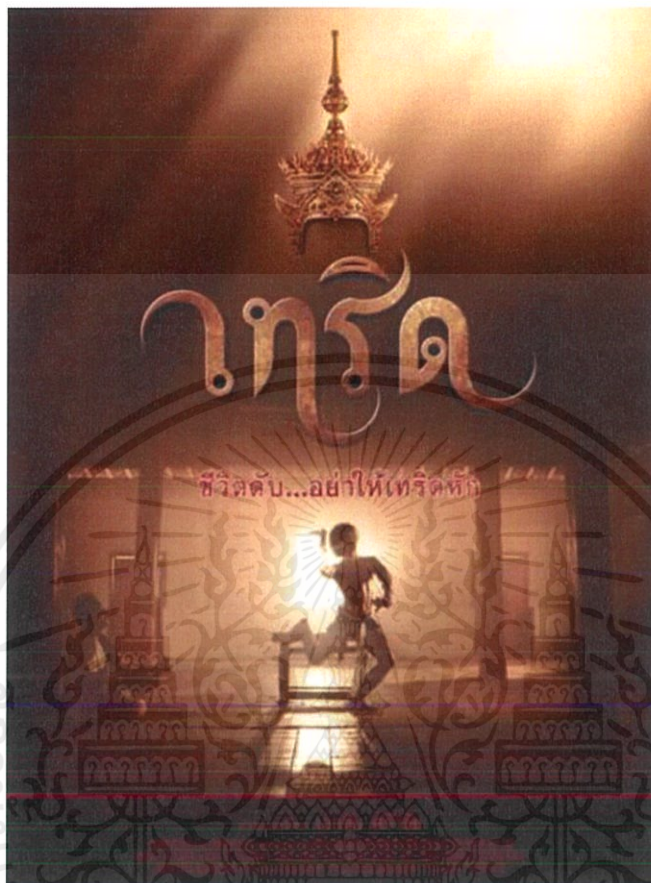
ผลงานที่ได้แรงบันดาลใจมาจากภาพยนตร์ไทย เรื่องเทริด ซึ่งกำกับโดย เอกชัย ศรีวิชัย ภาพยนตร์เรื่องนี้มีเนื้อหาที่เกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม พิธีกรรมความเชื่อ และศาสตร์สิ่งลี้ลับของชนภาคใต้อ้างอิงเรื่องราวประวัติความเป็นมาจากตำนาน พ่อขุนศรีศรีทรา บรมครูโนราของภาคใต้ โดยภายในภาพยนตร์เรื่องนี้บอกเล่ารายละเอียดต่าง ๆ ของวัฒนธรรมและรวมไปถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนพื้นถิ่นภาคใต้ ส่วนเรื่องราวเนื้อหาของภาพยนตร์นี้ มีอิทธิพลโดยตรงต่องานของข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก โดยเรื่องราวของภาพยนตร์เล่าว่า ครูศรีทราเป็นครูโนราใหญ่เจ้าของคณะโนราเทพศรีทราแห่งเมืองพัทลุงต้องการให้ สิ่งที่ถูกขายเป็นผู้สืบทอดโนราโรงครูต่อไป แต่สิ่งที่ยังเป็นวัยรุ่นและชอบดนตรียุคใหม่ จึงไม่เห็นถึงความสำคัญของโนราโรงครู เพราะเขาคิดว่าถ้าสมัยสิ่งที่จะเลาะกับพ่อจนทำให้ยอดเทริด ที่เคารพบูชาหักจึงถูกไล่ออกจากบ้าน สิ่งจึงไปเล่นดนตรีเปิดหมวกหาเงินไปวันๆ ที่สงขลาจนทำให้สิ่งได้พบสายทิพย์ หญิงสาวหน้าตาสวย กำลังถูกเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แว้น หยอกล้อ จึงเข้าไปช่วยและได้รู้ว่า สายทิพย์เป็นนางรำโนราซึ่งเป็นคนรักของปราบลูกชายคนเดียวของนายหัวอำนาจ ผู้มีอิทธิพลใน สงขลาที่ให้เงินสนับสนุนคณะโนราสายทิพย์ ความรักที่สิ่งที่มีต่อสายทิพย์ทำให้เขาทำผิดจารีตประเพณีสาวยทิพย์หนีไปอยู่ด้วยกัน การกระทำของสิ่งทำให้ นายหัวอำนาจโกรธแค้นต้องการ เอาชีวิตสิ่ง โดยที่ยังไม่รู้ว่าสิ่งเป็นลูกชายของตนเช่นกัน อยู่มาวันหนึ่งสิ่งได้พลาดทำทำสายทิพย์ท้อง จนทำให้แม่ของสายทิพย์ยอมยกลูกสาวให้ จนมาถึงวันที่ทำพิธีสวมเทริด ปราบได้ปลอมตัวมาเป็นนายพรานแล้วยิงสิ่งตอนสวมเทริด นายหัวอำนาจรู้แล้วว่าสิ่งเป็นลูกของตนเช่นกันเพราะครุศรธาได้เล่าเอาไว้ก่อนวันจะทำพิธีสวมเทริด ขณะนั้นนายหัวอำนาจแอบมาดูสิ่งสวมเทริดเห็นเหตุการณ์ทั้งหมดจึงยิงสวนไปขณะที่นายพรานยิงสิ่ง จนไปถูกนายพรานทำให้นายพรานนั้นล้มตาย เมื่อเปิดหน้ากากนายพรานออกจึงได้รู้ว่า นายพรานนั้นคือปราบลูกชายของนายหัวอำนาจอีกคนเรื่องนี้จบลงแบบโศกนาฏกรรม ส่วนโครงเรื่องมีประมาณว่าเป็นเรื่องที่เปิดฉากโดยการเล่าตำนานโนรา (มโนราห์) เทพสิงห์ รำโนราถวายกษัตริย์ ถูกพระทัยถึงขนาดถอดมงกุฎสวมหัวให้ มงกุฎนั้น ก็คือ “เทริด” ของสูงของคนโนรา มีขนบธรรมเนียมประเพณีที่เคร่งครัด และมีอาถรรพณ์จริงและส่วนตัวแต่ละตัวมีบุคลิกที่เด่นชัดและชัดเจน ทั้งเรื่องแต่ละตัวมีการแสดงที่สมบัติน่าทึ่งสามารถถ่ายทอดออกมาให้ผู้ชมคล้อยตามกับเรื่องราวที่เกิดขึ้นและเข้าถึงตัวละครนั้น ๆ และส่วนความขัดแย้งจะเห็นได้ชัดก็จะเป็นตัวเอก ก็คือสิ่งพระเอกมือกีตาร์ ที่หนีโนราโรงครูของพ่อ แต่หนีไม่พ้นโนรา เพราะสาวคนรักเป็นโนรา ทำให้สิ่งต้องยอมรับและกลับตัวเพื่อที่จะทำตามคำขอของพ่อ แต่สิ่งพลาดไปเสียก่อน เพราะก่อนโนราที่จะครอบเทริดได้ คือไม่ปาราชิกที่เรียกว่าง่าย ๆ ไม่มีเมียเสียก่อน และส่วนแก่นเรื่องแนวคิดหลักของภาพยนตร์เรื่องนี้คือเกี่ยวกับ ศิลปวัฒนธรรมประเพณีและรวมไปถึงความเชื่อต่าง ๆ ภาพยนตร์เรื่องนี้นำเสนอเกี่ยวกับวัฒนธรรมหนึ่งของภาคใต้ซึ่งก็คือโนรา (มโนราห์) เนื้อเรื่องเกี่ยวกับสิ่งเด็กวัยรุ่นคนหนึ่งคิดว่าโนรา เป็นศิลปวัฒนธรรมที่เขย ไม่ทันสมัย เนื่องจากเห็นว่าพ่อของเขาซึ่งเป็นผู้สืบทอดโนรานั้นขี้เกียจ ไม่มีแม้กระทั่งเงินซื้อข้าวสาร สิ่งจึงคิดที่จะทิ้งโนราห์ แล้วหันไปสนใจอาชีพนักร้องที่เขาชื่นชอบ และเห็นว่าทันสมัย ทำให้ความคิดของพ่อลูกแตกต่างกัน ในขณะเดียวกันสิ่งก็ได้ตกลงรักผู้หญิงคนหนึ่ง ซึ่งเป็นคนที่สืบทอดโนราอีกด้วย ทำให้เขาหลีกเลี่ยงโนราที่อยู่ในสายเลือดไม่พ้นจึงทำให้สิ่งกลับตัวกลับใจแต่ก็สายไปแล้วเพราะสิ่งปาราชิกเสียก่อน และส่วนฉากเป็นการเปิดฉากที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของคนใต้ นั่นก็คือโนรา ฉากเป็นโรงโนราที่เขา กำลังเก็บเงิน และฉากในวัดที่กำลังสวมเทริด ฉากที่กำลังถ่ายทำล้วนเป็นธรรมชาติของคนบ้าน ๆ ตรงกับเนื้อเรื่องที่มีตัวละครเป็นผู้ดำเนินเรื่อง และส่วนมุมมองในการเล่าเรื่องก็คือพ่อครูเป็นผู้เล่าเพียงคนเดียว ที่กำลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สอนทำรำให้กับเด็ก ๆ นักเรียนเพื่อนให้เคารพและสืบทอดวัฒนธรรมให้ยาวนานไปจนถึงรุ่นลูกรุ่นหลาน

ภาพประกอบที่ 2.7 เอกชัย ศรีวิชัย, เทริด ภาพยนต์ [Online].

ที่มา : ข้อมูลศิลปิน ชื่อ เอกชัย ศรีวิชัย, เข้าถึงเมื่อ 26 พฤศจิกายน 2561, เข้าถึงได้จาก

<https://www.dailymotion.com/video/x6z1b17>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 แนวความคิดสร้างสรรค์

โดยรวมแล้วแนวความคิดที่ข้าพเจ้าเสนอออกมาเป็นผลงานนั้น ข้าพเจ้าได้นำเอาความคิดหลายอย่างจากศิลปินและภาพยนตร์ที่ได้รับอิทธิพล หรือแนวความคิดที่ข้าพเจ้าได้เพิ่มเติมไปในตัวผลงานนั้น ข้าพเจ้าต้องการสื่อให้เห็นถึงสังคมความเป็นประเพณีพิธีกรรมที่น่ากลัว แต่แอบแฝงไปด้วยวัฒนธรรมความเชื่อและความศรัทธาที่ยังคงมีความสวยงามและมีความสัมพันธ์กันระหว่างคน 2 ภาว โดยมีบุคคลหรือผู้ที่สืบทอดการดูแลรักษาวัตถุที่เป็นสื่อกลางทางประเพณีวัฒนธรรม ที่แบ่งออกเป็นอายุ โดยมีบรรพบุรุษเป็นผู้เลือกในการหาบุคคลรุ่นหลังเพื่อมาดูแลสืบทอดต่อไป โดยผ่านตัวพิธีกรรมที่มีมนตราเป็นสื่อกลางที่คอยสื่อสารกันระหว่างวิญญาณและบุคคล และอีกส่วนหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องเล่าตำนานที่อ้างอิงมาจากประวัติศาสตร์ตำนานเมืองพัทลุงซึ่งเป็นบ้านเกิดของข้าพเจ้า จากข้อมูลบทนำข้างต้นข้าพเจ้าได้เรียบเรียงเรื่องราวจากประวัติศาสตร์จากตำนานความเป็นพิธีกรรมใหญ่และข้าพเจ้าได้เจาะลึกลงมาถึงความเป็นอยู่ของคนพื้นถิ่นที่มีเรื่องราวและตัววัตถุในแต่ละพื้นที่ แต่ละบ้าน ถึงเรื่องราวความเชื่อ จากที่ข้าพเจ้าประสบพบมากับตัวของข้าพเจ้านั้น คือเรื่องที่ผีเสื้อบินเข้ามาภายในตัวบ้านคน โบราณได้บอกไว้ว่า ถ้าบ้านหลังไหนมีผีเสื้อบินเข้ามาภายในบ้าน บ้านหลังนั้นจะมีคนที่ล่องลับ หรือบรรพบุรุษที่ได้เสียชีวิตไปแล้วมาหาลูกหลานภายในบ้าน ซึ่งน้อยมากที่จะมีเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้น ตัวผีเสื้อคือตัวแทนที่สื่อถึงบรรพบุรุษ คนที่ล่องลับ หรือนัยยะอื่น ๆ ที่บ่งบอกถึงความหมายที่มีสายสัมพันธ์ของบรรพชนตั้งแต่สมัยโบราณที่ยังคงมีการดูแลรักษาไว้จากคนยุคปัจจุบัน แต่ในขณะเดียวกันที่เวลา สังคมเปลี่ยนแปลงไปโดยตลอด สิ่งทั้งดงามเหล่านี้ยังคงสื่อให้เห็นถึงวิถีชีวิต ความเรียบง่าย ความงามของวัตถุ ผู้คนที่คอยรอเวลา การรับช่วงสืบทอดจากคนรุ่นหลังที่คอยดูแลรักษาสิ่งที่ดงามเหล่านี้ให้คงอยู่ไว้ และภายในตัวงานยังมีสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงความเป็นชีวิต จนก่อให้เกิดเป็นความสวยงาม และงดงามที่มีคุณค่าโดยจะถูกสืบทอดต่อไปสู่คนรุ่นหลังจากรุ่นสู่รุ่นสืบทอดไป

2.5 อิทธิพลแหล่งอื่น ๆ

จากข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวความคิดในการทำงาน จากชาวบ้านชุมชน และเวปไซน์ โนราห์โรงครุเป็นศิลปะการแสดงประเภทดนตรีและพิธีกรรม โรงครุ หรือลงครุ เป็นการเชิญ ตายาย ตาหลวง หรือครุหมอโนราห์มาเข้าทรง โดยปกติคนทรงจะมีประจำอยู่แล้วโดยลูกหลานต้องมานั่งพร้อมหน้ากัน และแต่งตัวคนทรงไว้ให้พร้อม คือนุ่งขาวห่มขาว และมีผ้าขาวคลุมเพื่อความสะดวกในการนั่งสมาธิ จะนั่งบนบ้านหรือ โรงโนราห์ก็ได้ และโนราห์ใหญ่หรือนายโรงโนราห์ก็จะว่าบทเชื้อเชิญพ่อแม่ ตายาย มานั่งเข้าทรง ตาหลวงที่เข้าทรงมีหลายองค์ แต่ทุกเจ้าภาพจะต้องเชิญบูรพาจารย์โนราห์ก่อน ซึ่งทางโนราห์ทราบดี นั่นคือตาหมอเฒ่า ตาหมอสิงห์ ตาหมอเทพ จากนั้นจึงเชิญตายายโนราห์เจ้าภาพ การเชิญต้องเชิญมาเข้าทรงทีละองค์ คนทรงต้อง สะบัด (โนราห์ทำเพลงเชิดคนทรง

สั้นเพื่อสลัดตาหลวงให้ออกจากร่าง) จึงเชิญตาหลวงองค์ต่อไป ขณะเชิญตา หลวงเข้าทรงคนตรีทำ เพลงเชิดเข้าตามบทร้องเชิญของครูหมอ เมื่อครูหมอเข้าทรงคนทรงเริ่มสั้น คนตรีก็ทำเพลงเชิดการ ที่ครูหมอลงหรือจับลง เรียกว่าลงครู หรือโรงครู

ขนบและพิธีการแสดงโนราห์โรงครู

2.5.1 เป็นการรับช่วงจากบรรพบุรุษ ที่กระทำสืบต่อกันมาโดยจะต้องลงครูหรือแสดงโนราห์โรง ครู ทุกปีตามที่ พ่อ แม่ ตายาย สั่งเอาไว้

2.5.2 เกิดจากการบนบานสานกล่าว เนื่องจากลูกหลานเจ็บป่วย นำไปรักษาแพทย์ก็ไม่หายจึง บนบานขอความช่วยเหลือจากพ่อแม่ตายายที่ล่วงลับไปแล้วให้รักษาอาการเจ็บป่วยนั้น หากไม่แก้ บนอาจถูกลงโทษจาก พ่อแม่ ตายายได้

2.5.3 เกิดจากการแก้บน สาเหตุจากการบนบานสานกล่าว เพื่อจะให้งานประสบผลสำเร็จใน กิจการบางอย่าง พ่อแม่ ตายาย จะช่วย เมื่อประสบผลตามปรารถนาก็มาแก้บนโดยการมารับโนราห์ แสดงลงครูอาจกล่าวได้ว่า โนราห์โรงครู เป็นภูมิปัญญาของคนภาคใต้ที่สืบทอดกันมา เนื่องจากการ แสดงโนราห์โรงครู ช่วยให้นักที่หมดกำลังใจในการประกอบอาชีพ หรือป่วยไข้ที่ไม่สามารถหาทาง แก้ได้แล้ว ก็จะพึ่งพาครูหมอ โนราห์ และเชื่อว่าครูหมอสามารถคลบนัดลให้ประสบความสำเร็จ ตามความปรารถนาและให้หายจากการเจ็บป่วยได้จริง เช่น

- การที่เด็กเป็นเสน (มีลักษณะเนื้องูสนีแดงผิดปกติ ขึ้นบนผิวหนัง) ไปหาโนราห์ให้รักษา เรียกว่าโนราห์เหยียบเสน แล้วจะหายเป็นปกติทั้ง

- ผู้ป่วยเป็นโรคจิตวิปริต ทางญาติพาไปรักษาทุกวิธีแล้วรักษาไม่หาย เชื่อว่าเป็นการโดนของ (คุณไสย) ก็จะบนบานครูหมอให้รักษาหลังจากนั้นอาการหายเป็นปกติ ก็จะรับโนราห์ไปแก้บน

- ผู้มีปัญหาทางใจ หรือหมดกำลังใจหมดหวังในชีวิต อาจเกิดจากสาเหตุต่างๆ จะบนบานขอให้ ประสบความสำเร็จ สมความปรารถนา เมื่อสมความปรารถนาแล้วก็จะรับโนราห์ไปแก้บน

ขั้นตอน/ระยะเวลา/สถานที่ในการแสดงโนราห์โรงครู

โนราห์มาถึงโรงพิธี ประมาณ 16.00 น. เริ่มพิธี เวลาประมาณ 18.00 น. โดยมีพิธีเบิกโรงกาตครู กราบครู ถวายครู ด้วยการแสดงของนางรำเพื่อสร้างความสนุกสนานในบทต่าง ๆ การรำรำ 12 ท่าบทพระธรรมเมรี ก่อนที่โนราห์ใหญ่รำถวาย เช่นบวงสรวง และเชิญครู เข้าทรงจบพิธี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์งาน

ข้าพเจ้าได้ศึกษาและค้นหาข้อมูลที่จะนำมาถ่ายทอดให้ออกมาเป็นผลงานศิลปะโดยวิธีการที่จะสร้างสรรค์งานนั้น ข้าพเจ้าได้ลงไปยังพื้นที่จริงที่จะค้นหาข้อมูลที่จะนำมาสร้างสรรค์ ดังนั้นภาพร่างทั้งหมดของข้าพเจ้าจึงมาจากการบันทึกด้วยกล้องถ่ายภาพทั้งหมดในการสร้างภาพร่าง แล้วนำภาพถ่ายที่บันทึกเหล่านั้นมาปรับแต่งด้วยโปรแกรมตกแต่งภาพ Photoshop เพื่อจัดค่าแสง น้ำหนักสี ให้ดูมีความสมบูรณ์และชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 โครงการ

โครงการที่ 1

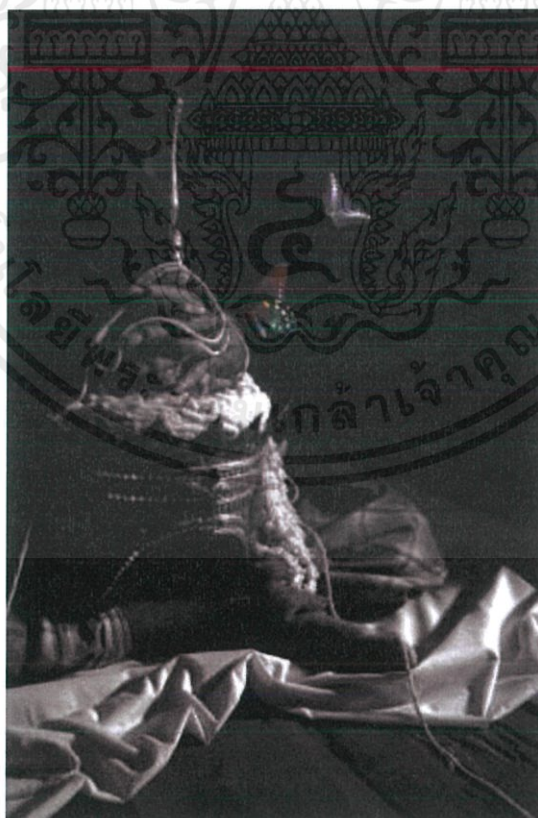
ข้าพเจ้าได้ลงไปยังพื้นที่จริงที่มีการอนุรักษ์วัฒนธรรมที่มีการเกี่ยวข้องกับความเชื่อ เพื่อที่จะหาภาพร่างของงานที่จะนำมาถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะ ในผลงานนั้นข้าพเจ้าได้มีแนวความคิดที่จะสื่อให้เห็นถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านของคนชนบทในพื้นที่ภาคใต้ เพื่อยกย่องความงามที่หาชมได้ไม่ยาก

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 5 ไปสร้างเป็นผลงานจริงเพราะงานชิ้นนี้สื่อถึงความเชื่อ ความสัมพันธ์ระหว่างบรรพชนที่มีการตกทอดมรดกทางวัฒนธรรมอย่างชัดเจน อีกทั้งมีนัยยะแอบแฝงภายในตัวงานที่เห็นได้คือผีเสื้อที่เป็นตัวสื่อหรือแนวความคิดที่บ่งบอกถึงความเชื่อทางวัฒนธรรม ประเพณี พิธีกรรม และสื่อถึงความเป็นปัจจุบันที่มีการเข้ามาของสังคมที่ทำให้บางอย่างของความเป็นพื้นบ้านและตัวพิธีกรรมเลือนหายไปบางอย่าง

ภาพร่างโครงการที่ 1

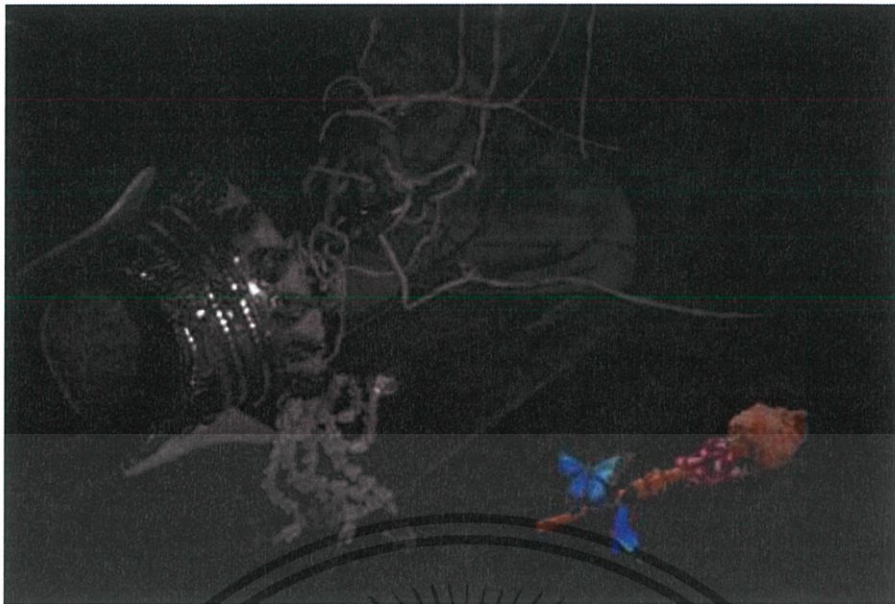

ภาพประกอบที่ 3.1 ภาพร่าง โครงการที่ 1 ชั้นที่ 1

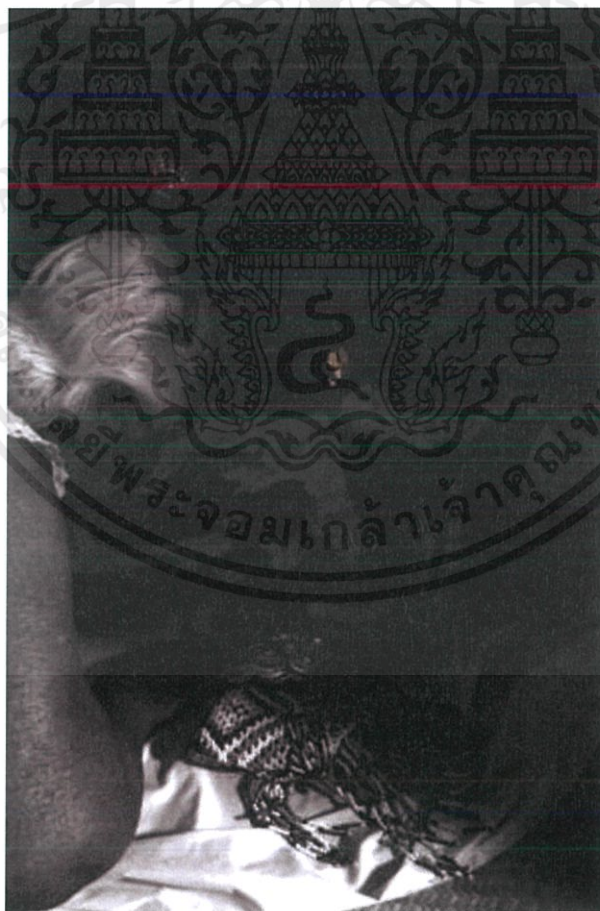

ภาพประกอบที่ 3.2 ภาพร่าง โครงการที่ 1 ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

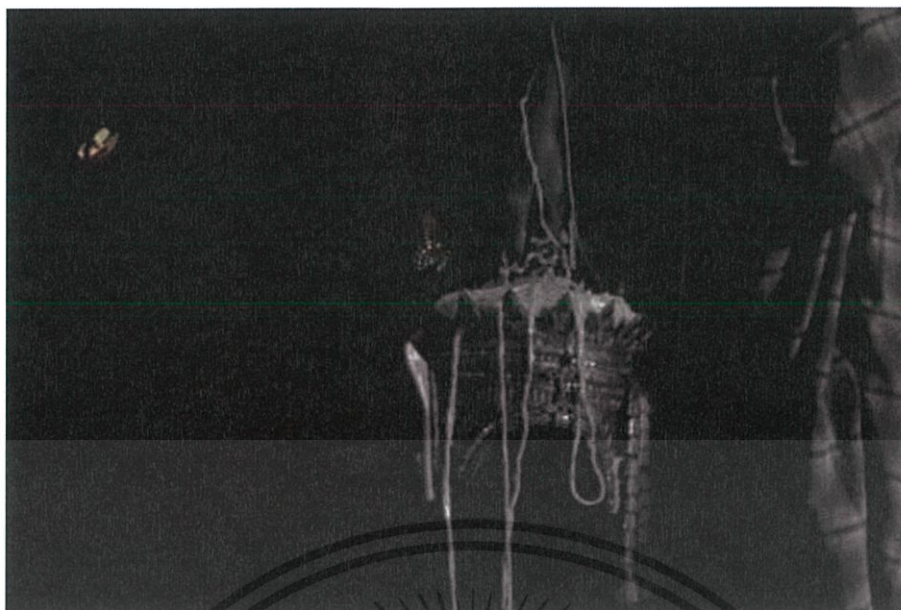

ภาพประกอบที่ 3.3 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 3

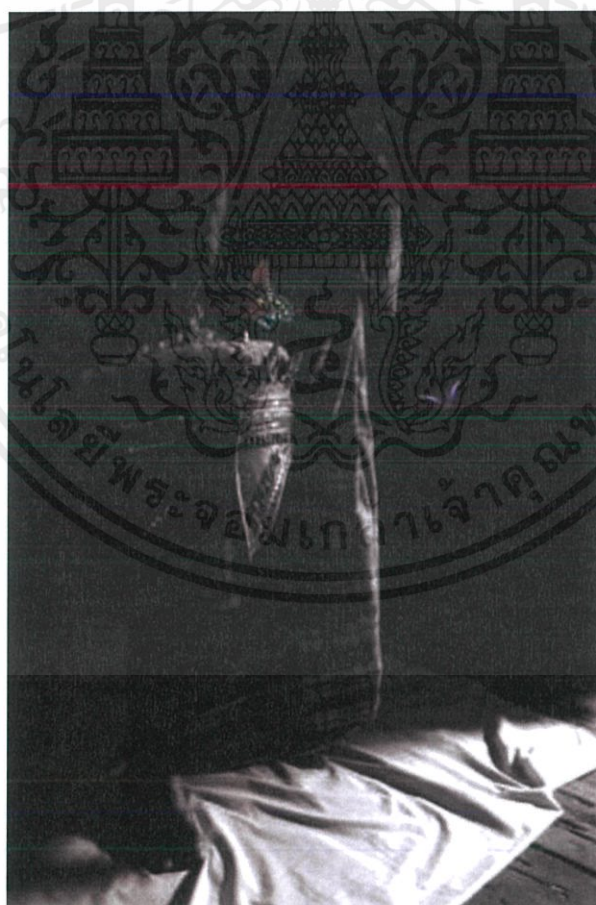

ภาพประกอบที่ 3.4 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.5 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 5

ภาพประกอบที่ 3.6 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 6

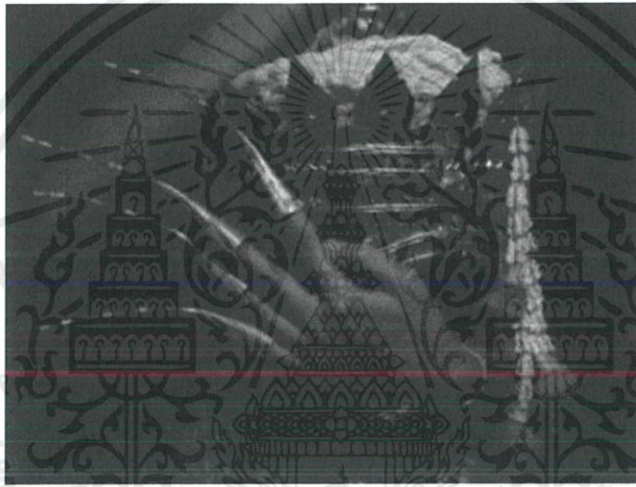
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการที่ 2

ภาพร่างชุดนี้มีแนวความคิดไม่แตกต่างจากชุดที่ 1 มาก แต่ข้าพเจ้าได้นำความเป็นร่างกายของคนมาเพิ่มเติมภายในงานให้ดูน่าสนใจและมีความคิดเพิ่มเติมขึ้น ภายในตัวงานจะมีความหมายที่ดูน่าสนใจที่ไม่แตกต่างจากงานชิ้นแรกมากนัก ส่วนปัญหาในการทำงานนั้นไม่มีปัญหาแต่อย่างใดในการทำงาน เนื่องจากพื้นที่ที่ลงไปบันทึกภาพงานนั้นเป็นพื้นที่เดิมจากการสร้างงานชิ้นแรก

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 3 ไปสร้างเป็นผลงานจริงเพราะงานชิ้นนี้ได้มีร่างกายของมนุษย์เพิ่มเข้าไปในตัวงาน เพิ่มความคิดความน่าสนใจมากขึ้นและต่างจากงานชิ้นแรกไม่มากนัก

ภาพร่างโครงการที่ 2

ภาพประกอบที่ 3.7 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 3.8 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.9 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 3

ภาพประกอบที่ 3.10 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.11 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 5

ภาพประกอบที่ 3.12 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการที่ 3

จากโครงการที่ 1 และ 2 ข้าพเจ้าได้นำเอาความเป็นสิ่งมีชีวิตคือ มนุษย์หรือส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเข้ามามีส่วนร่วมภายในงานโครงการที่ 3 ก็เช่นเดียวกัน แต่จะมีความเป็นร่างกายของมนุษย์ให้เห็นเด่นชัดมากยิ่งขึ้น

และทั้งนี้ข้าพเจ้าก็ได้นำเอาภาพร่างชั้นที่ 6 ไปสร้างเป็นผลงานจริง เพราะงานชิ้นนี้ได้มีร่างกายของมนุษย์เพิ่มเข้าไปในดวงงานอย่างเห็นได้ชัดเจนนั่น เพิ่มความคิดความน่าสนใจมากขึ้นและต่างจากงานชิ้นแรกและชิ้นที่ 2 อย่างเห็นได้ชัด

ภาพร่างโครงการที่ 3

ภาพประกอบที่ 3.13 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.14 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 2

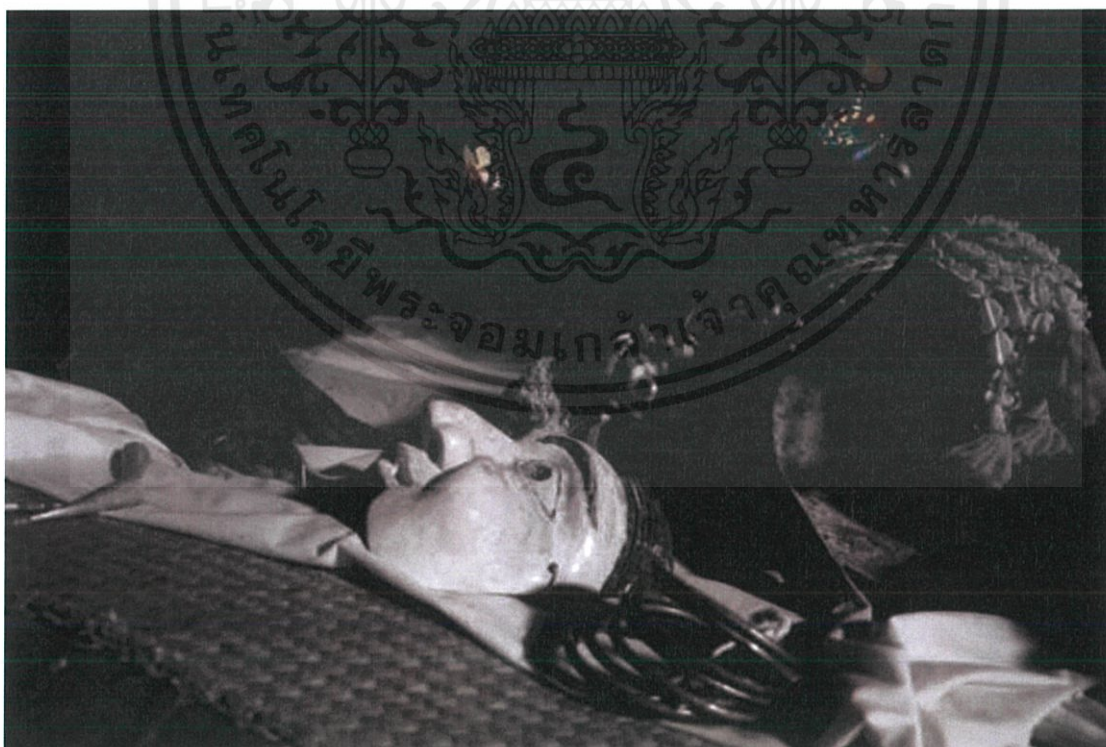

ภาพประกอบที่ 3.15 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.16 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 4

ภาพประกอบที่ 3.17 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

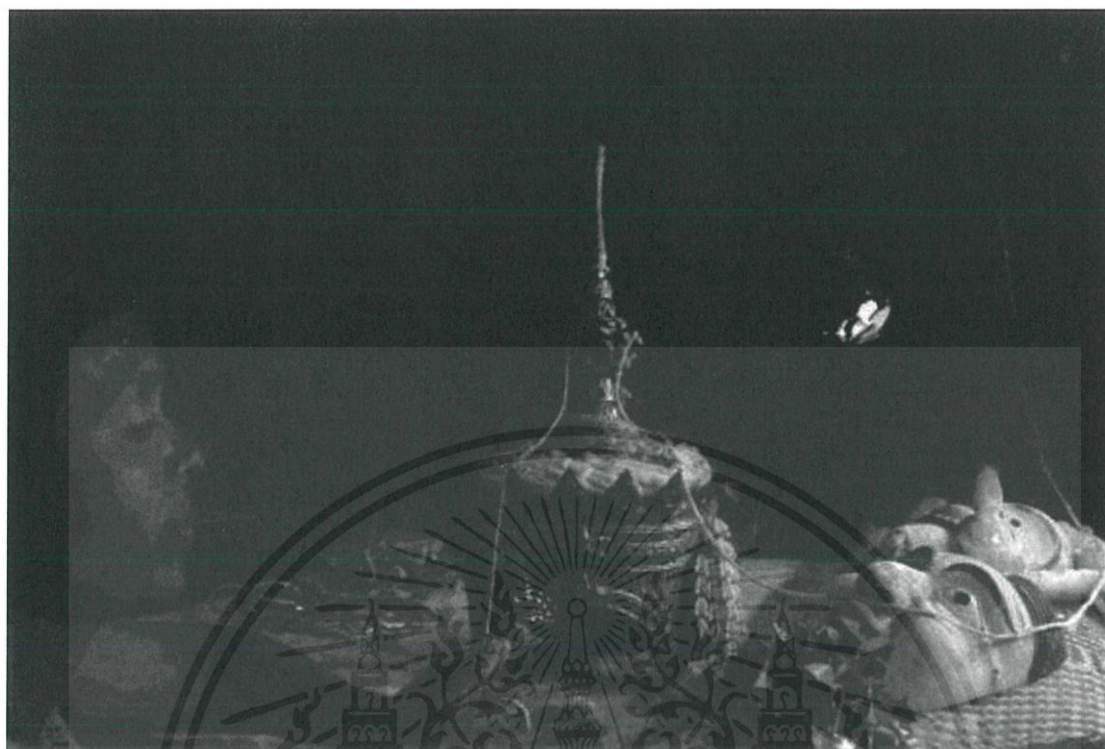
ภาพประกอบที่ 3.18 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 6

โครงการที่ 4

จากโครงการที่ 1 , 2 และ 3 ข้าพเจ้าได้นำเอาความเป็นสิ่งมีชีวิตคือ มนุษย์หรือส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเข้ามามีส่วนร่วมภายในผลงาน และรวมไปถึงตัวสื่อหรือสัญลักษณ์เข้ามาร่วมด้วย โครงการ 4 ก็เช่นเดียวกัน แต่จะมีความเป็นร่างกายของมนุษย์ให้เห็นเด่นชัดมากยิ่งขึ้น เพื่อให้เห็นถึงวิถีชีวิต ความศรัทธา และความสัมพันธ์ที่มีอยู่ร่วมกัน

และทั้งนี้ข้าพเจ้าก็ได้นำเอาภาพร่างชั้นที่ 6 ไปสร้างเป็นผลงานจริง เพราะงานชิ้นนี้ได้มีร่างกายของมนุษย์เพิ่มเข้าไปในตัวตนอย่างเห็นได้ชัดเจนนั่น เพิ่มความคิดความน่าสนใจมากขึ้นและขยับต่างจากงานชิ้นที่ 1 ชั้นที่ 2 และชั้นที่ 3 อย่างเห็นได้ชัด

ภาพร่างโครงการที่ 4

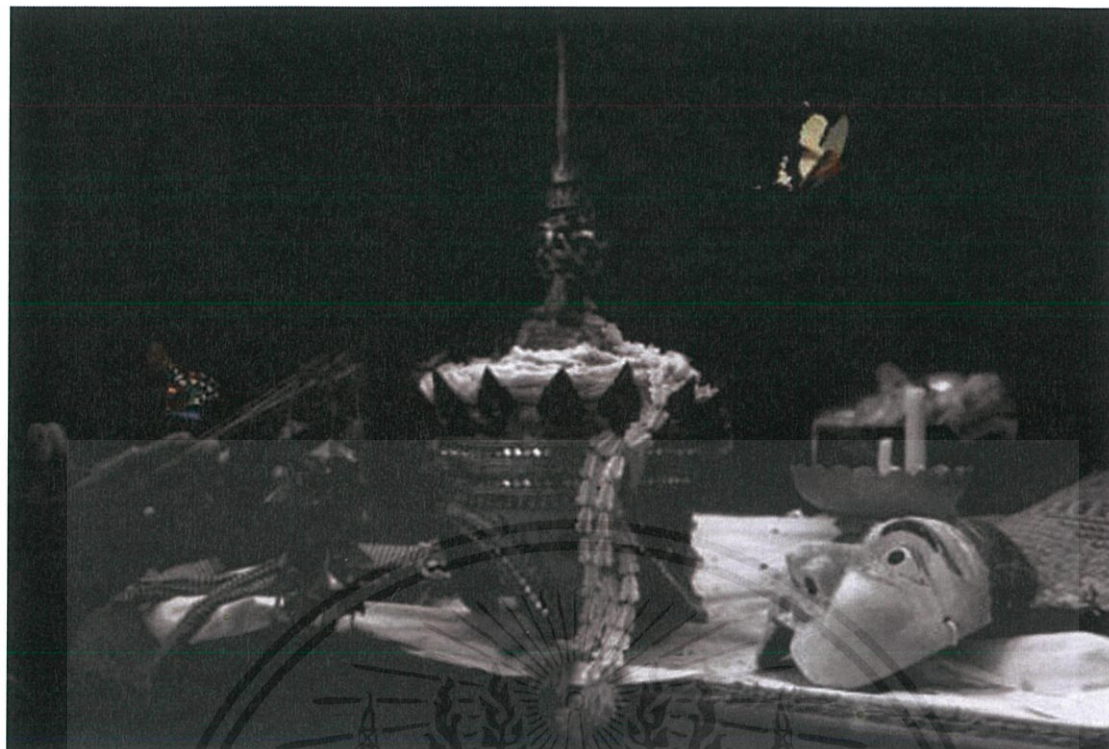

ภาพประกอบที่ 3.19 ภาพร่างโครงการที่ 4 ชั้นที่ 1

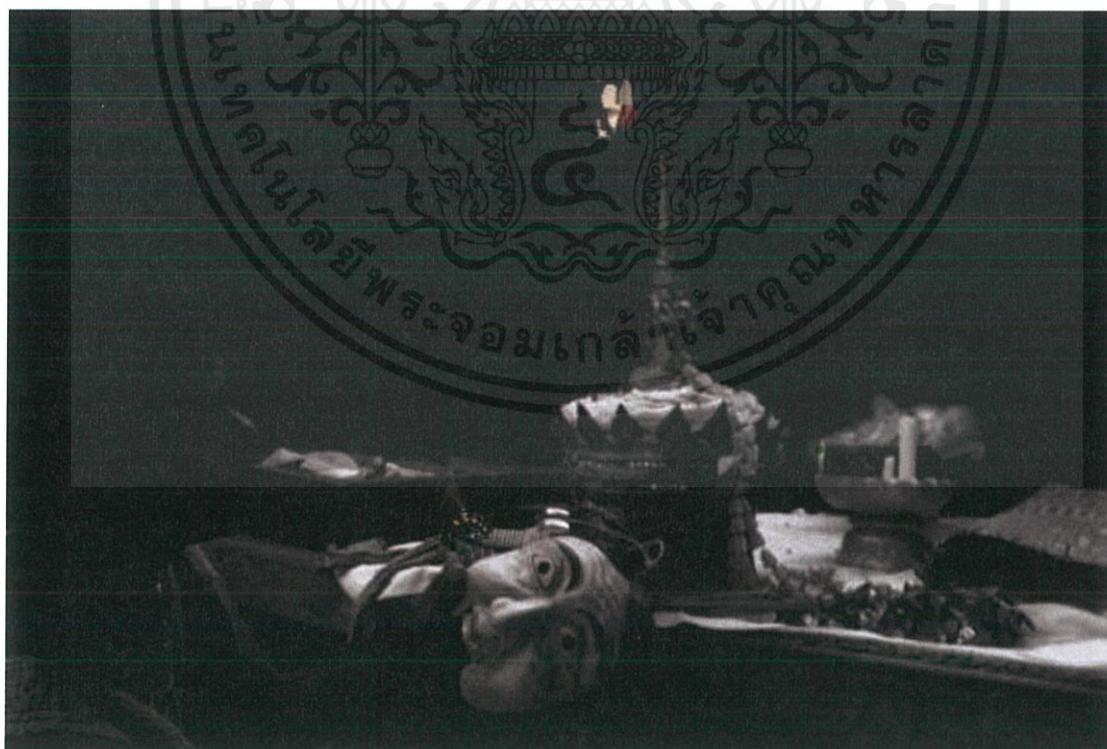

ภาพประกอบที่ 3.20 ภาพร่างโครงการที่ 4 ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

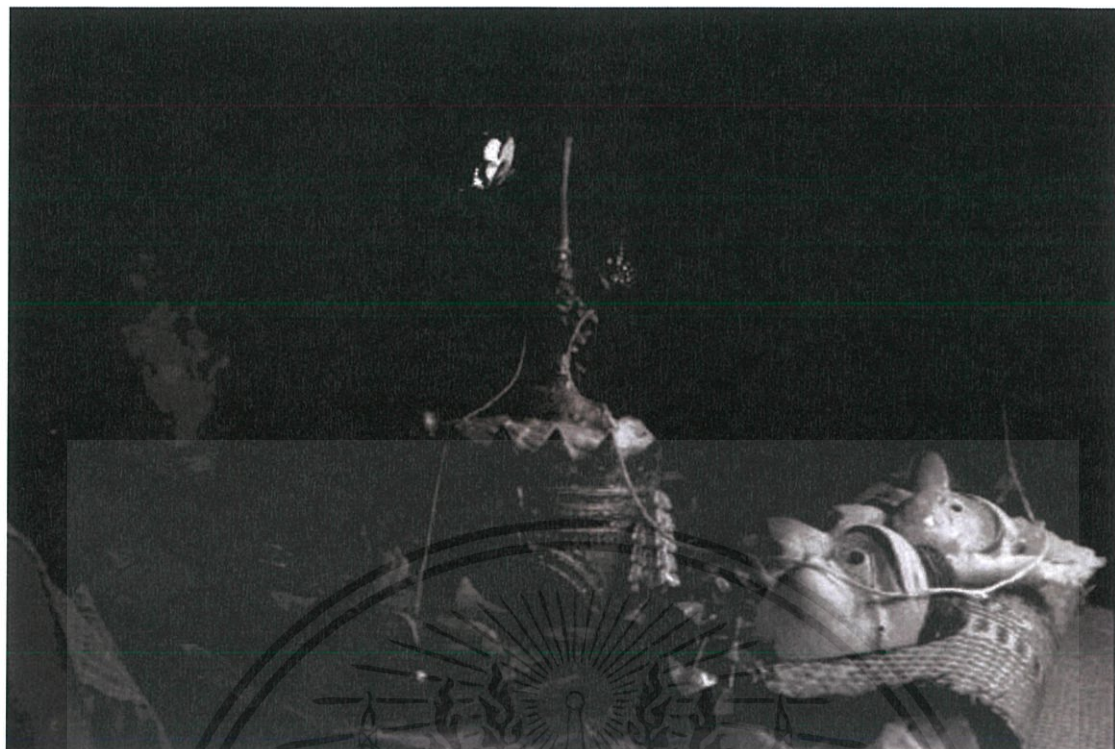

ภาพประกอบที่ 3.21 ภาพร่างโครงการที่ 4 ชั้นที่ 3

ภาพประกอบที่ 3.22 ภาพร่างโครงการที่ 4 ชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.23 ภาพร่างโครงการที่ 4 ชั้นที่ 5

ภาพประกอบที่ 3.24 ภาพร่างโครงการที่ 4 ชั้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 กระบวนการสร้างงาน

กระบวนการและกรรมวิธีในการสร้างงานภาพพิมพ์ออกมาแต่ละชิ้นนั้น มีขั้นตอนที่มากมาย และแตกต่างกันไปในแต่ละเทคนิคของงานในแต่ละคน ซึ่งข้าพเจ้าได้นำเอาภาพร่างงานชุดที่ 1 มาขยายความ วิธีการ กรรมวิธี และขั้นตอนการทำงานของข้าพเจ้าในการทำภาพพิมพ์ร่องลึก

-วัสดุอุปกรณ์ในการทำแม่พิมพ์

1. แผ่นทองแดง (Copper) ความหนาขนาด 8 มิลลิเมตร
2. เหล็กปลายแหลม , (Needle)
3. คัทเตอร์
4. ทินเนอร์
5. กระดาษปรูฟ
6. น้ำมันสน
7. พู่กัน
8. ฟองน้ำ
9. แปรงขนกระต่าย
10. ยูนิเทป
11. กรดกำมะถัน
12. กระดาษทรายน้ำ เบอร์ 1200

-วัสดุอุปกรณ์ในกระบวนการกัดกรด

1. กรดกำมะถัน
2. อ่างแช่แผ่นทองแดง
3. ซีอิ๊วขาว
4. เศษผ้า
5. วานิชดำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-วัสดุอุปกรณ์ในการพิมพ์

1. กระดาษฟาเบรียโน (Fabeiano)
2. กระดาษปรู๊ฟ
3. กระดาษลอกลาย
4. แม่พิมพ์แผ่นทองแดง
5. หมึกภาพพิมพ์สีดำนํ้าเงิน
6. ถินสีด (Linseed)
7. เกรียงผสมสี
8. ฟอกกี้นํ้า
9. ผ้าสักหลาด
10. สเตคติน
11. กระดาษกาวนํ้า
12. คัทเตอร์

-อุปกรณ์ที่ใช้กับแท่นพิมพ์

1. ผ้าสักหลาด
2. กระดาษปรู๊ฟ

1. ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์

1.1 นำแผ่นแม่พิมพ์ทองแดงที่ตัดได้ตามขนาดที่ต้องการนั้นมาเลือกดูด้านที่มีรอยขีดข่วนน้อยที่สุด นำมาขัดด้วยกระดาษทรายน้ำชนิดหยาบเบอร์ 800 ขัดไปตามแนวนอนและแนวตั้งเป็นลักษณะในรูปเครื่องหมายบวก และหลังจากขัดแผ่นแม่พิมพ์ทองแดงด้วยกระดาษทรายน้ำชนิดหยาบเบอร์ 800 เสร็จแล้วจึงนำไปขัดต่อด้วยกระดาษทรายน้ำชนิดละเอียดเบอร์ 1200 ในลักษณะเครื่องหมายบวกแบบเดียวกัน เพื่อลบความมันที่ติดอยู่และรอยขีดข่วนต่าง ๆ แล้วนำไปล้างน้ำสะอาด จากนั้นนำมาเช็ดหรือเป่าลมให้แห้งสนิท

ภาพประกอบที่ 3.25 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์

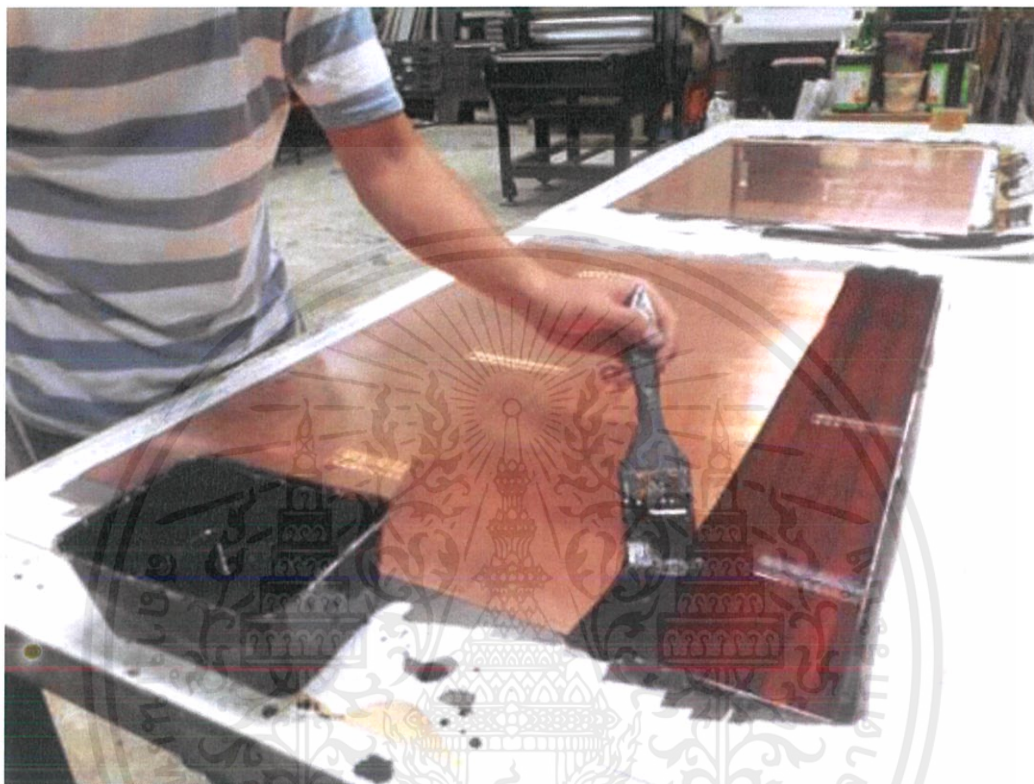
1.2 เมื่อแผ่นแม่พิมพ์ทองแดงแห้งสนิท นำมาทาวานิชดำที่ผสมน้ำมันสนแล้ว นำไปทาด้านหลังที่ไม่ได้ขีดด้วยกระดาษทรายน้ำ แล้วรอให้วานิชดำแห้งสนิท เมื่ovanิชดำแห้งสนิทแล้วจึงนำยูนิเทปมาปิดเพื่อป้องกันน้ำกรดไม่ให้สามารถเข้าไปกัดผิวแม่พิมพ์ได้

ภาพประกอบที่ 3.26 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 เมื่อติดยูนิเทปด้านหลังเรียบร้อยแล้ว พลิกแผ่นแม่พิมพ์อีกด้านหนึ่ง นำเอาทินเนอร์มาเช็ดวานิชดำที่เคลือด้านหน้าแผ่นแม่พิมพ์ให้สะอาด เมื่อเช็ดสะอาดแล้ว นำเอาวานิชดำที่ผสมน้ำมันสนไม่เหลวหรือข้นจนเกินไป ทาผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์ให้เรียบ และทั่วทั้งแผ่นแม่พิมพ์แล้วรอจนแห้งสนิท

ภาพประกอบที่ 3.27 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 เมื่อวานิชแห้งสนิทแล้ว นำเอาแป้งฝุ่นทาให้ทั่วแผ่นแม่พิมพ์เพื่อกันความเหนียวของวานิช และป้องกันไม่ให้กระดาษติดแผ่นแม่พิมพ์และช่วยให้ดูภาพร่างต้นแบบที่จะร่างง่ายขึ้น หลังจากนั้น นำภาพร่างต้นแบบที่ไปขยายตามขนาดของแม่พิมพ์ กลับด้านซ้ายขวาเรียบร้อยแล้ว มาวางบนแม่พิมพ์ ปิดเทปกาวเรียบร้อยเพื่อกันการเคลื่อนของตัวงาน แล้วร่าง โครงสร้างและรายละเอียดบนภาพร่าง ด้วยปากกา

ภาพประกอบที่ 3.28 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 เมื่อร่างภาพต้นแบบด้วยปากกาเสร็จเรียบร้อยแล้ว นำภาพร่างออกแล้วใช้เหล็กปลายแหลมเขียนตามรอยเส้นที่ร่างไว้ จากนั้นใช้คัตเตอร์สะกิดเพื่อให้เกิดน้ำหนักรูปร่างตามที่ต้องการหรือเรียกเทคนิคนี้ว่าภาพพิมพ์พื้นแข็ง (Hard Ground) เมื่อได้น้ำหนักของรูปทรงตามที่ต้องการแล้ว จึงนำไปแช่น้ำกรดที่ผสมเตรียมไว้ ในอัตราส่วน 1:2 หรือกรด 1 กิโลกรัมต่อน้ำ 2 ลิตรเป็นเวลา 30 นาที

ภาพประกอบที่ 3.29 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 นำแผ่นแม่พิมพ์ที่ผ่านการกัดกรดแล้ว นำมาล้างด้วยน้ำเปล่าออกให้สะอาด หลังจากนั้นนำไปล้างด้วย ทินเนอร์ น้ำมันสน ผงซักฟอก และซีอิ้วให้สะอาด แล้วจึงนำไปเช็ดหรือเป่าลมให้แห้ง เพื่อจะสร้างพื้นผิวและกล้าน้ำหนักในขั้นตอนต่อไป

ภาพประกอบที่ 3.30 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7 เมื่อแผ่นแม่พิมพ์แห้งสนิท นำวานิชที่ผสมด้วยทินเนอร์และน้ำมันสน มาสร้างบนพื้นผิวจาก น้ำหนักที่ขาวสุดจนไปถึงน้ำหนักที่เข้มสุดโดยการนำไปแช่น้ำกรดตามลำดับขั้นตอนและเวลาที่ กำหนด โดยการสร้างค่าน้ำหนักนี้จะใช้เวลาหน่วยเป็นนาทีก่อนเพิ่มจาก 5 นาที ไปเรื่อย ๆ จนเป็น ชั่วโมง ตามที่ต้องการ ขั้นตอนสุดท้ายในการสร้างน้ำหนัก จะใช้สเปรย์พ่นเพื่อให้ค่าน้ำหนักที่เข้ม ดำขึ้นแล้วนำไปแช่น้ำกรดเป็นรอบสุดท้าย

ภาพประกอบที่ 3.31 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.8 เมื่อเช่รอบสุดท้ายเสร็จ น้ำแผ่นแม่พิมพ์ไปล้างน้ำกรดออกด้วยน้ำเปล่าให้สะอาด หลังจากนั้นดึงยูนิเทปที่ติดด้านหลังออก แล้วนำไปล้างด้วย ทินเนอร์ น้ำมันสน ผงซักฟอก ซีอิ้วและน้ำเปล่าให้สะอาดทั้ง 2 ด้าน แล้วนำไปเช็ดหรือเป่าลมให้แห้งสนิทเพื่อที่จะโรยผงวานิชดำ

ภาพประกอบที่ 3.32 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.9 นำแผ่นแม่พิมพ์ที่ผ่านกระบวนการสร้างค่าน้ำหนัก ที่ผ่านกระบวนการล้างจนสะอาดและแห้งสนิทเพื่อไปโรยผงวานิชดำ นำผงใส่ลงไปในกรวยที่อยู่ภายในตู้โรยประมาณ 3 ช้อนโต๊ะ หลังจากนั้นนำกรวยใส่ไปที่เดิมตามตำแหน่ง นำเอาแผ่นแม่พิมพ์มาวางบนกระดานแล้วนำเอาเข้าสู่ตู้โรย หลังจากนั้นปิดฝาตู้แล้วทำการเลียบปลັกเพื่อให้ตู้เป่าลมให้ผงกระจายลงบนแผ่นแม่พิมพ์ ขั้นตอนการเลียบปลັก เลียบ 3 รอบ โดยแต่ละรอบจะนับโดยใช้เวลาประมาณ 3 วินาที เมื่อเสร็จปล่อยทิ้งไว้ 25 นาที เพื่อให้ผงตกลงสู่ผิวหน้าแผ่นแม่พิมพ์

ภาพประกอบที่ 3.33 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.34 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์

ภาพประกอบที่ 3.35 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.36 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.10 หลังจากครบ 25 นาที นำแผ่นแม่พิมพ์ออกมาโดยใช้ความระมัดระวังมาก เพื่อไม่ให้แผ่นแม่พิมพ์ ไปกระแทกหรือโดนอย่างอื่นที่ทำให้ผงที่โรยมาหลุด นำแผ่นแม่พิมพ์ไปวางบนตะแกรง เพื่อที่จะทำการเผาหรืออย่างให้ผงที่โรยมาติดลงบนแผ่นแม่พิมพ์ด้วยความร้อน จนแผ่นแม่พิมพ์เริ่มแข็งขึ้นต่างไปจากเดิมเผาหรืออย่างให้ทั่วและเสมอกันทั้งแผ่น แล้วทิ้งรอไว้ให้หายร้อน

ภาพประกอบที่ 3.37 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.11 เมื่อแม่พิมพ์แผ่นทองแดงหายร้อนแล้ว นำวานิชที่ผสมน้ำมันสนมาทาด้านหลัง โดยการทาให้เว้นจากขอบประมาณ 1-2 ซม. แล้วรอให้แห้งสนิท เมื่อแห้งนำเอายูนิเทปไปปิดด้านหลังเพื่อกันน้ำกรดกัก

ภาพประกอบที่ 3.38 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.12 หลังจากนั้น ใช้ดินสอไขวามิซุบุชิ (Misubishi Dematograph7600) เขียนกันน้ำกรดและเพื่อสร้างน้ำหนักตามที่ต้องการให้ตรงกับภาพร่างต้นแบบที่ได้ร่างเอาไว้ โดยใช้เวลาในการกัดกรดดังนี้

15 วินาที

20 วินาที

30 วินาที

1.05 นาที

1.10 นาที

2.00 นาที

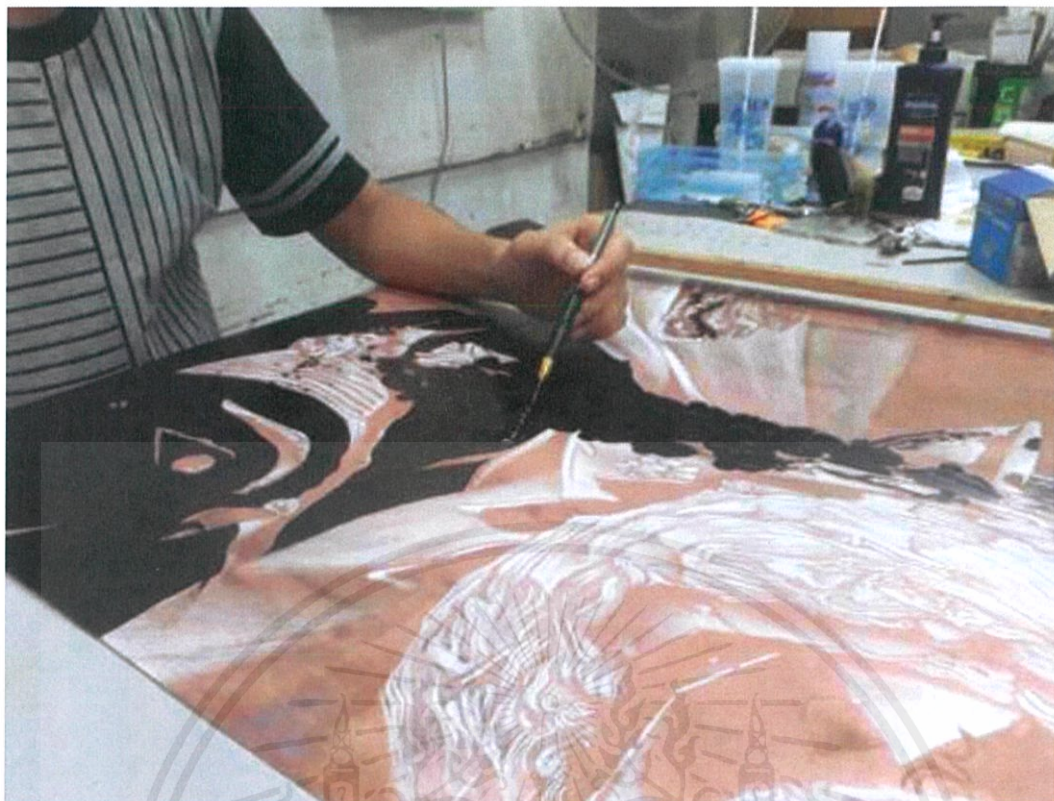
2.00 นาที

ด้วยอัตราส่วนของกรดและน้ำ 1:3 คือกรด 1 กิโลกรัมต่อน้ำ 3 ลิตร และเมื่อเขียนน้ำหนักได้ครบตามที่ต้องการ และแช่น้ำกรดตามเวลาที่ต้องการแล้ว นำเอาวานิชดำมาปิดน้ำหนักที่ขาวสุดและที่ต้องการบางส่วนเพื่อกันน้ำกรดไม่ให้กัด

ภาพประกอบที่ 3.39 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์

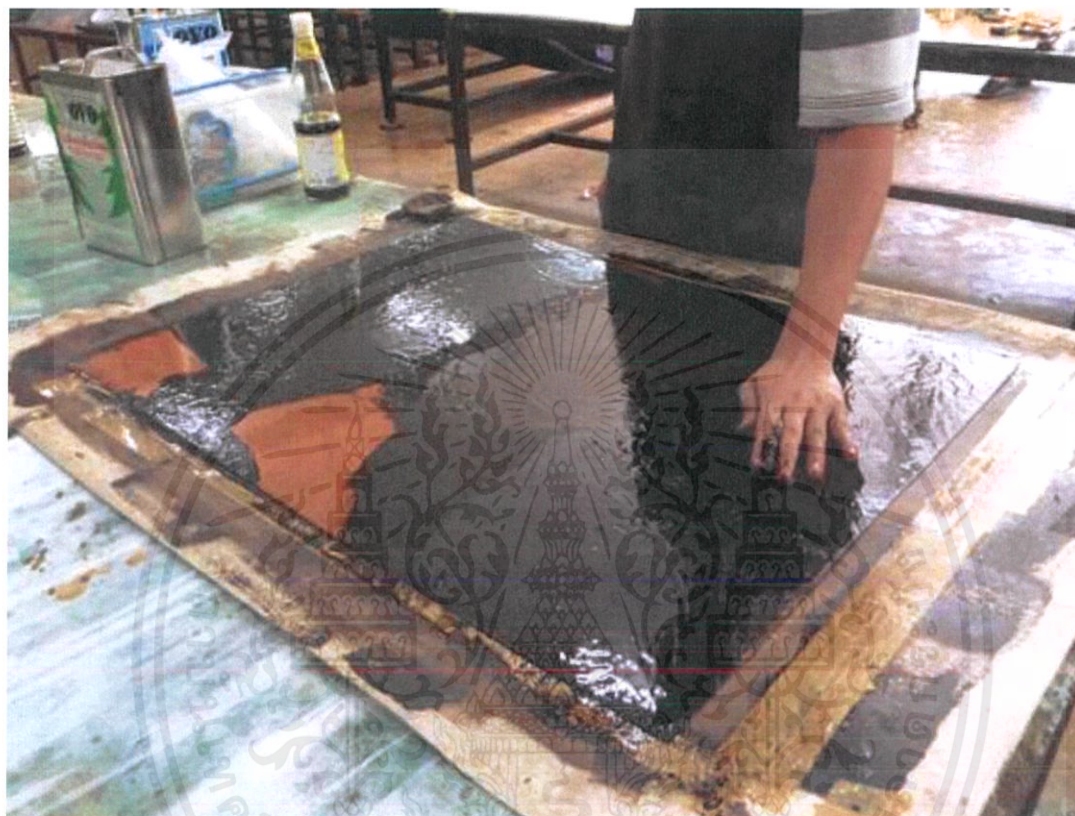
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.40 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.13 หลังจากนั้นเขียนน้ำหนักไปเรื่อย ๆ และใช้วานิชดำปิดตำแหน่งต้องการไปตามขั้นตอน
เช่นน้ำกรดตามเวลาที่กำหนดที่ตั้งเอาไว้ จนครบเรียบร้อยแล้วจึงล้างวานิช และผงวานิชดำ และ
ดินสอไขด้วยทินเนอร์ น้ำมันสน ผงซักฟอก ซีอิ๊วและน้ำเปล่าจนสะอาดทั้ง 2 ด้านจนสะอาด แล้ว
นำไปเช็ดหรือเป่าลมให้แห้งสนิทเพื่อรอพิมพ์

ภาพประกอบที่ 3.41 ขั้นตอนการสร้างพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ขั้นตอนการพิมพ์ผลงาน

การพิมพ์ผลงานเป็นขั้นตอนสุดท้ายในการสร้างสรรค์ผลงานตามขั้นตอนดังนี้

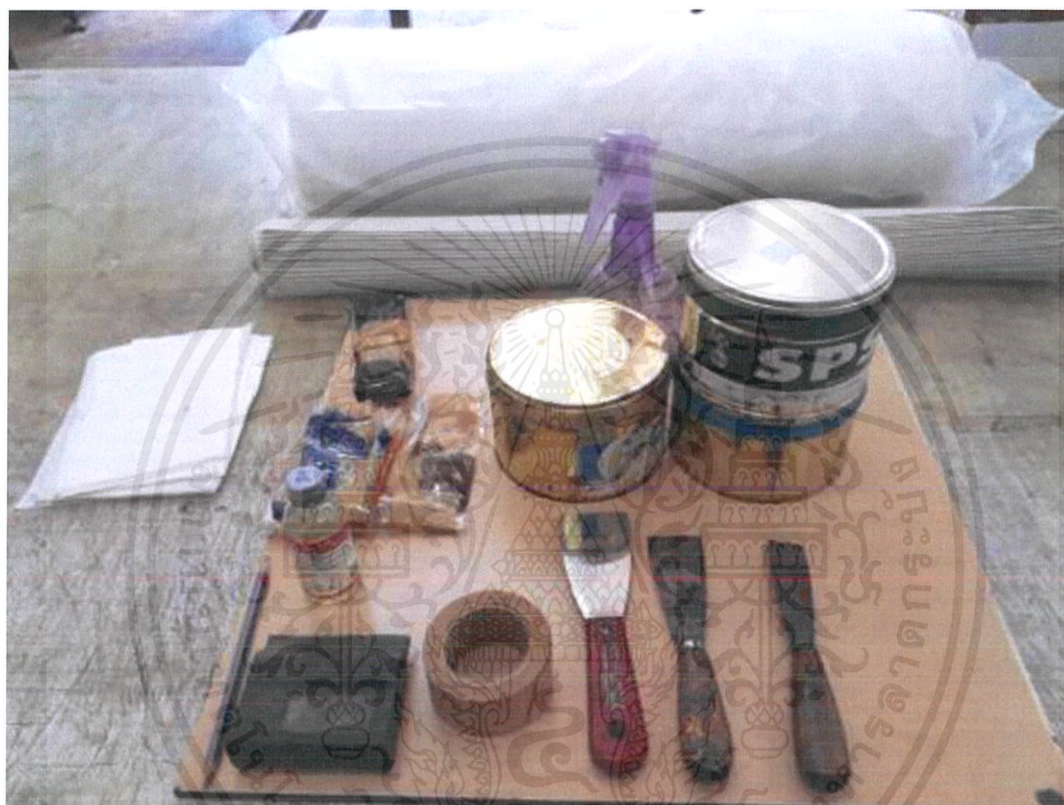
2.1 ตะไบขอบแผ่นแม่พิมพ์ทองแดง โดยให้มีความลาดเอียง 45 องศา เพื่อลดความเป็นเหลี่ยม และเพื่อให้สามารถเช็ดขอบเพื่อความสะดวกของผลงาน

ภาพประกอบที่ 3.42 ขั้นตอนการพิมพ์ผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ผสมสีให้ตรงตามความต้องการโดยใช้สีดำและสีน้ำเงินในอัตราส่วน 4:1 ผสมให้เข้ากัน โดยใช้เกรียงตีสีผสม โดยใช้ลินีตีดเป็นตัวผสมเพียงเล็กน้อย เมื่อสีเข้ากันใช้ยางปาดสีตักหมีกขึ้นมาแล้วปาดลงบนแผ่นแม่พิมพ์ทองแดงให้ทั่วทั้ง 2 แผ่น แล้วใช้นิ้วอุดหมีกวนเป็นรูปก้นหอยให้ทั่วแผ่นแม่พิมพ์

ภาพประกอบที่ 3.43 ขั้นตอนการพิมพ์ผลงาน

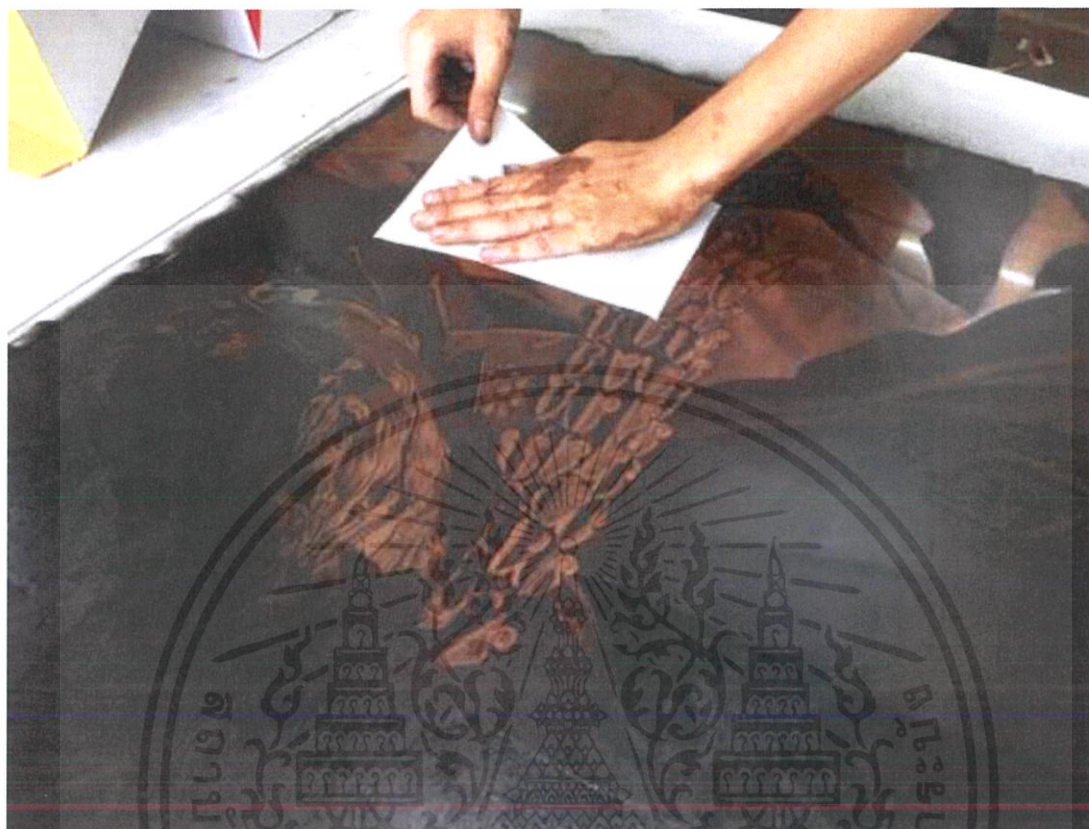
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.44 ขั้นตอนการพิมพ์ผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

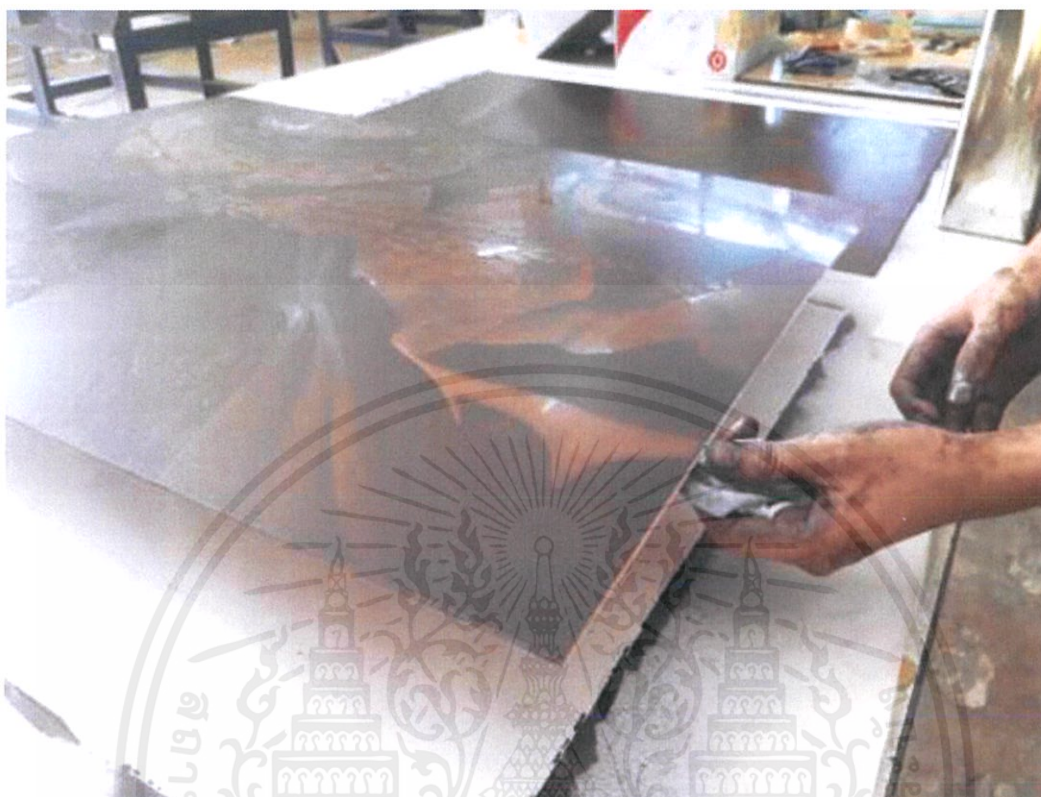
2.3 เมื่ออุดหมึกทั่วแผ่นแม่พิมพ์เรียบร้อยแล้ว นำกระดาษลอกลายมาเช็ดหมึกออกจนหมึกบนผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์แผ่นให้สะอาด และได้น้ำหนักตามที่ต้องการ ทั้ง 2 แผ่น

ภาพประกอบที่ 3.45 ขั้นตอนการพิมพ์ผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 เมื่อเช็ดหมึกจนสะอาด นำเอาเศษผ้าที่ขโมยด้วยทินเนอร์เช็ดขอบแม่พิมพ์ที่ตะไบขอบและได้แผ่นแม่พิมพ์เพื่อไม่ให้หมึกเลอะออกมาในขณะที่พิมพ์งาน ให้สะอาดทุกด้านทั้ง 2 แผ่น

ภาพประกอบที่ 3.46 ขั้นตอนการพิมพ์ผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

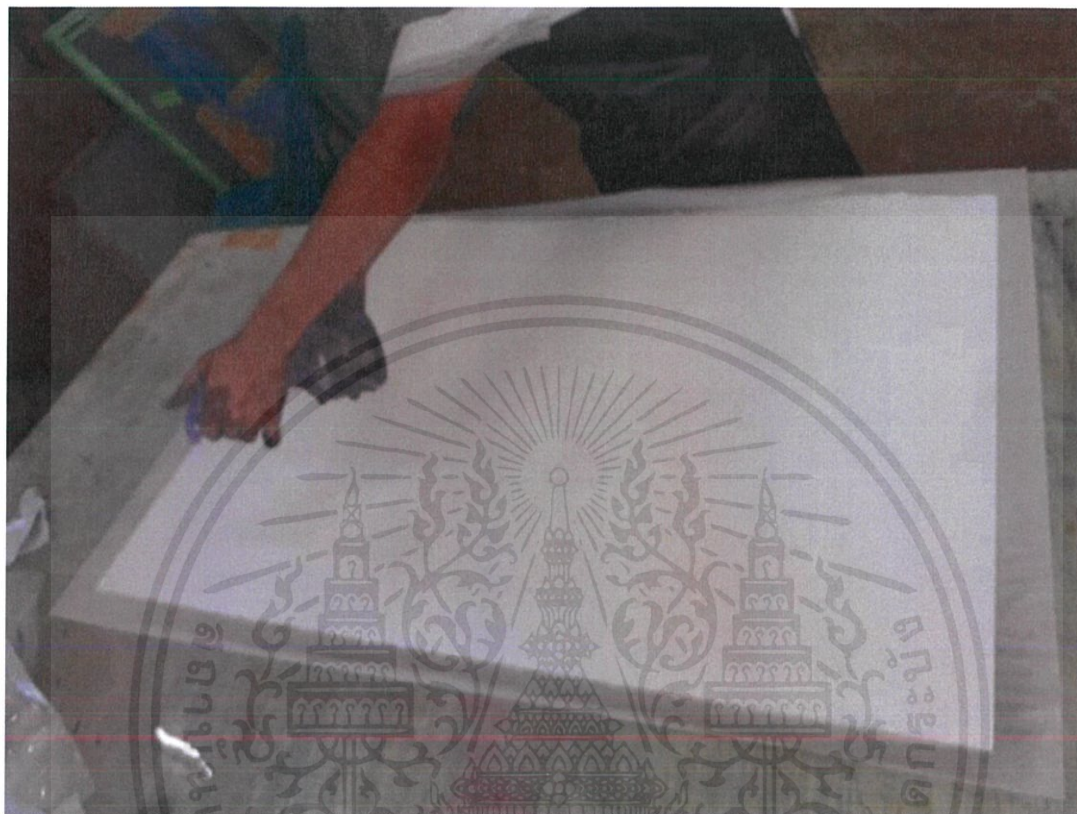
2.5 เมื่อเช็ดขอบแผ่นแม่พิมพ์สะอาดแล้ว ล้างมือให้สะอาดด้วยสบู่เพื่อไม่ให้มือสะอาดจากหมึกที่พิมพ์ ป้องกันกระดาษพิมพ์เลอะ เมื่อล้างมือสะอาดแล้ว ปรับแท่นพิมพ์เพื่อที่จะทำการพิมพ์งาน โดยหลักการปรับตั้งแท่นพิมพ์ อันดับแรกปรับตั้งแท่นให้เสมอ หลังจากนั้นนำผ้าสักหลาดสอดไปในแท่น ทำการหมุนปรับตั้งแท่นให้พร้อมกันไม่ให้ด้านใดด้านหนึ่งเอียง เพื่อเวลาพิมพ์ผลงานจะได้เสมอกันทั้งหมด

ภาพประกอบที่ 3.47 ขั้นตอนการพิมพ์ผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 เมื่อปรับตั้งแท่นพิมพ์งานเสร็จเรียบร้อยแล้ว นำกระดาษฟาเบรียน โน (Fadriano) ไปฉีดย้ำให้ชุ่มทั่วทั้งแผ่นทั้ง 2 ด้านเพื่อให้เกิดความชื้น เมื่อฉีดย้ำจนชุ่มนำมาซับด้วยกระดาษปูลูฟให้มีความชื้นพอประมาณ เมื่อเวลาพิมพ์งานกระดาษจะดูดซับหมึกดีขึ้นและหมึกจะได้ติดบนกระดาษดีขึ้นเช่นกัน

ภาพประกอบที่ 3.48 ขั้นตอนการพิมพ์ผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 เมื่อฉีดยาเสร็จแล้ว นำกระดาษรูปไปวางลงบนแท่น 1 แผ่น เพื่อรองแผ่นแม่พิมพ์ หลังจากนั้นวางแผ่นแม่พิมพ์ลงบนกระดาษรูปที่วางไว้ก่อนหน้า แล้วนำกระดาษฟาเบรียนโน (Fadriano) ที่ซึบน้ำเรียบร้อยแล้วมาวางลงบนแผ่นแม่พิมพ์ แล้วนำกระดาษรูปวางลงบนอีกที หลังจากนั้นปิดผ้าสักหลาดลงแล้วทำการหมุนแท่นพิมพ์

ภาพประกอบที่ 3.49 ขั้นตอนการพิมพ์ผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8 เมื่อหมอนแท่นเสร็จเรียบร้อยแล้ว เตรียมไม้กระดานไว้ จีงงานโดยนำกระดาษรูปไปวางไว้ หลังจากนั้นเปิดผ้าสักหลาดออก ดึงกระดาษรูปแผ่นบนออก หลังจากนั้นค่อย ๆ ดึงกระดาษฟาเบรียนโน (Fadriano) ออกช้า ๆ แล้วนำไปวางไว้บนกระดาษรูปที่วางอยู่บนกระดานจีงงาน

ภาพประกอบที่ 3.50 ขั้นตอนการพิมพ์ผลงาน

2.9 เมื่อวางเรียบร้อย ใช้คัตเตอร์ตัดกระดาษรูปให้เท่ากันกับกระดาษฟาเบรียนโน (Fadriano) แล้วนำกระดาษกาวน้ำาวัดให้เท่ากับขอบกระดาษฟาเบรียนโน (Fadriano) แล้วฉีคน้ำลงบนกระดาษกาวน้ำฝ่งที่เป็นกาว แล้วนำไปวางลงบนกระดาษฟาเบรียนโน (Fadriano) ให้ติดลงบนกระดาษไม้ด้วยเพื่อไม่ให้กระดาษย่นเวลาแห้ง ทำแบบนี้ทั้ง 4 ด้าน เป็นอันเสร็จขั้นตอนการสร้างผลงาน

ภาพประกอบที่ 3.51 ขั้นตอนการพิมพ์ผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

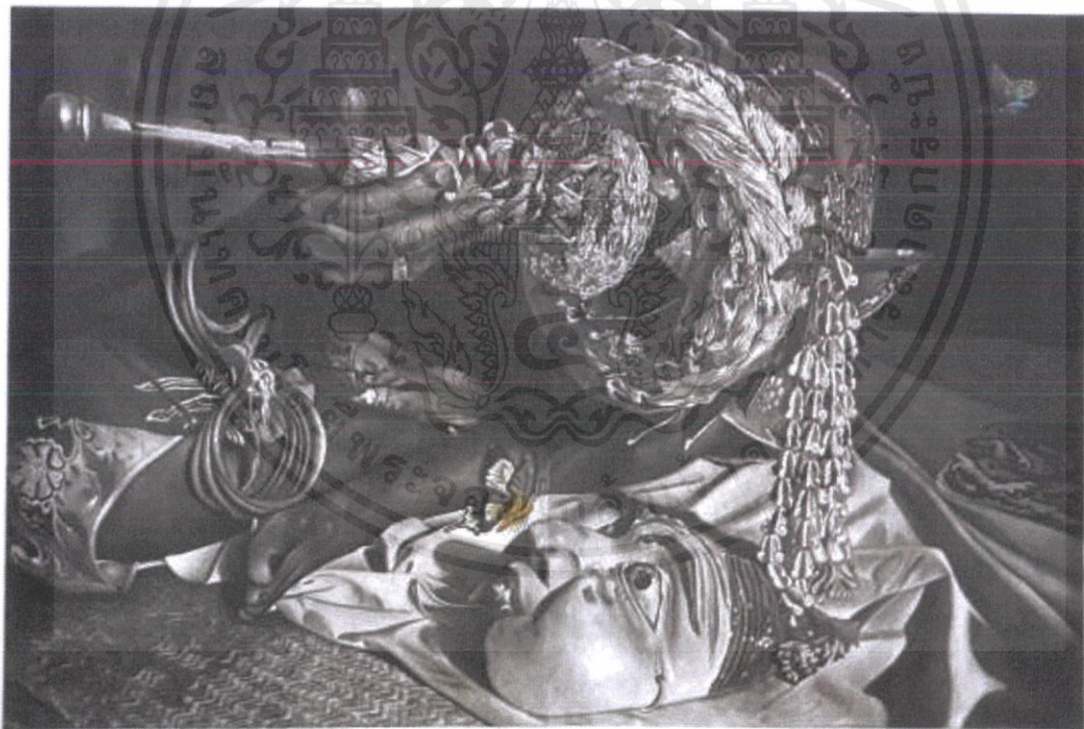
วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน

4.1 วิเคราะห์ประกอบศิลป์

องค์ประกอบศิลป์เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างผลงานศิลปะให้ดูมีความงดงาม ตามแนวความคิดของศิลปิน เช่น องค์ประกอบพื้นฐานของศิลปะคือสิ่งที่แสดงแนวคิดเกี่ยวกับเนื้อหาและเรื่องราว เพื่อให้เห็นและสามารถรับรู้ผ่านผลงานศิลปะ ประกอบด้วย เอกภาพ ดุลยภาพ การเคลื่อนไหว และความเป็นเด่น (ชะลูด นิ่มเสมอ, 2554 : 130)

การสร้างผลงานชุดนี้มีทั้งหมด 4 ชิ้นแล้วนำมาวิเคราะห์เพียง 1 ชิ้น เพื่อการวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์และทัศนธาตุได้อย่างละเอียดครบถ้วน

ภาพผลงานชิ้นที่ 2 ชื่อ สายลัมพันธ์บรรพชน

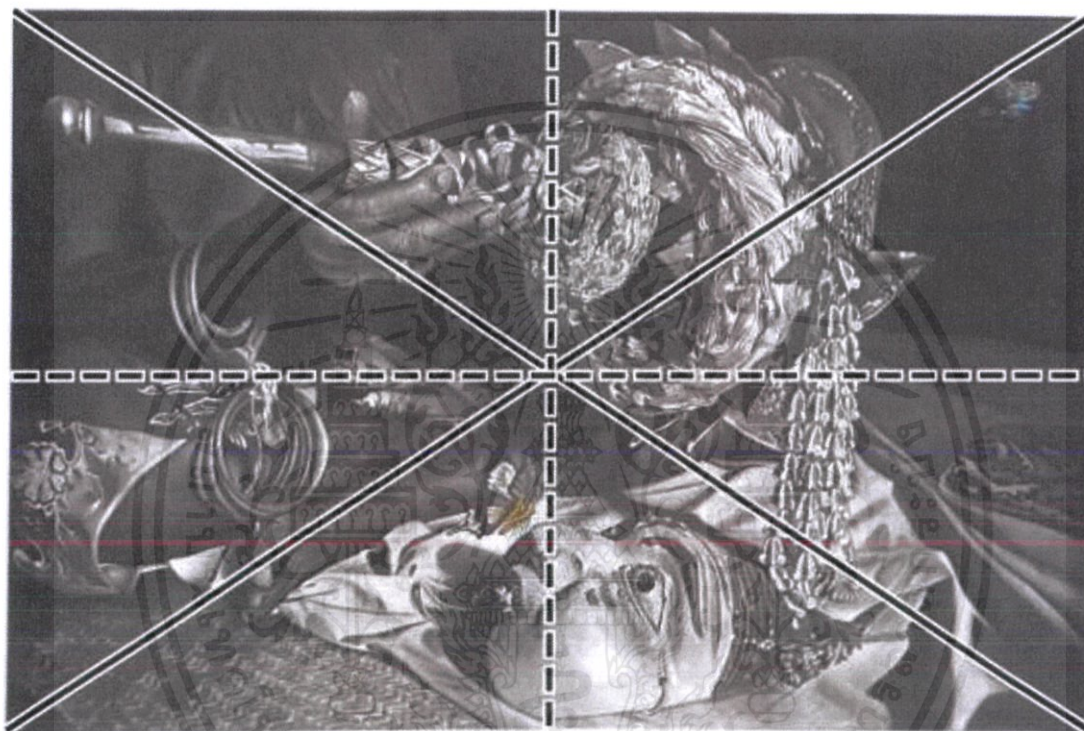

ภาพประกอบที่ 4.1 วิเคราะห์ประกอบศิลป์ของผลงานชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.1 เอกภาพ (Unity)

เอกภาพ คือ การรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสิ่งต่าง ๆ เช่น ความคิด แนวเรื่อง เรื่อง รูปทรง สี อาจจะกลมกลืนกันได้ในการรวมตัวของส่วนประกอบต่าง ๆ ทั้งด้านเนื้อหา เรื่องราว และ รูปลักษณะ เช่น รูปทรง พื้นผิว เส้น หรือสี เป็นต้นซึ่งเอกภาพมีความสำคัญ ต่อกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะทุกสาขาเป็นสิ่งที่จำเป็นเบื้องต้น ที่ผู้สร้างสรรค์จะต้องประสานและจัดระเบียบกับส่วนประกอบต่าง ๆ ให้เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน หรือเป็นการจัดการระเบียบและดุลยภาพ ให้แก่สิ่งที่ขัดแย้งกัน เพื่อให้รวมตัวกันได้ (ชะลูด นิ่มเสมอ, 2554 : 130)

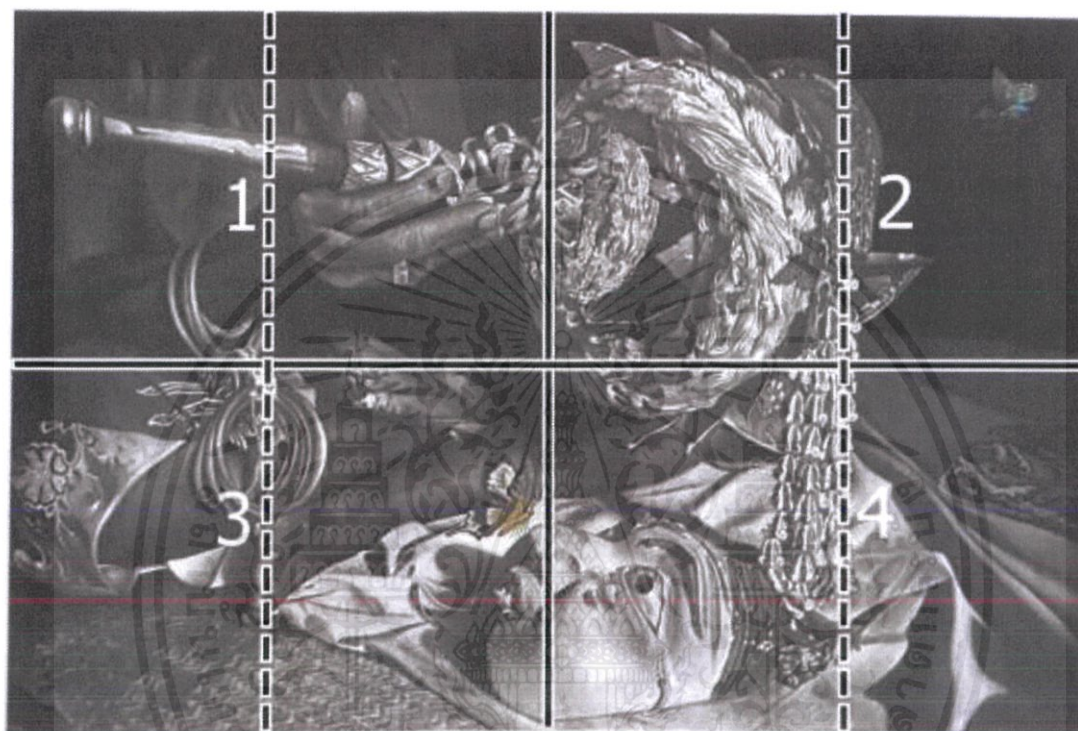
ภาพประกอบที่ 4.2 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ เอกภาพชั้นที่ 2

ผลงานชิ้นนี้ พูดถึงเรื่องราวของมโนราห์และเรื่องราวความเชื่อของคนภาคใต้ ที่ถูกจัดการองค์ประกอบ ให้จุดเด่นเป็นตัวหน้าฉาก เพื่อให้สื่อถึงแนวความคิดที่ว่า ความเชื่อความศรัทธาบางอย่างที่ได้คงอยู่จากพิธีกรรม การสืบทอดและสิ่งที่บรรพชนสืบทอดถ่ายทอดมาให้คนรุ่นหลัง แต่ความเปลี่ยนแปลงไปตามสังคมปัจจุบันทำให้บางสิ่งบางอย่างที่เป็นอยู่เริ่มเลือนหายไป ตลอดจนบรรยากาศที่ลึกลับน่ากลัว แต่แอบแฝงไปด้วยแรงศรัทธา ความน่ากลัว เป็นจุดรอง เกิดการผสมผสานกันอย่างลงตัว แสดงออกให้เห็นถึงความเป็นเอกภาพ ซึ่งมีความสัมพันธ์กันทั้งเนื้อหาและรูปแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 ดุลยภาพ (Balance)

ดุลยภาพคือ ความเหมาะสมของส่วนต่าง ๆ ภายในงานศิลปะ เพื่อให้เกิดความรู้สึกที่สมบรูณ์ ดุลยภาพแบ่งออกเป็น ดุลยภาพแบบสมมาตร (Formal Balance) เป็นภาพแบบสองข้างเท่ากันเป็นงานที่ต้องการดุลยภาพที่นิ่งและมั่นคง ส่วนดุลยภาพแบบอสมมาตร (Informal Balance) เป็นการวางจุดเด่นพลาดไปจากเส้นแกนหลัก เป็นการจัดวางองค์ประกอบซ้ายขวาไม่เท่ากัน จะทำให้เกิดดุลยภาพที่มีลักษณะเคลื่อนไหว (ชะลูด นิ่มเสมอ, 2554 : 164)

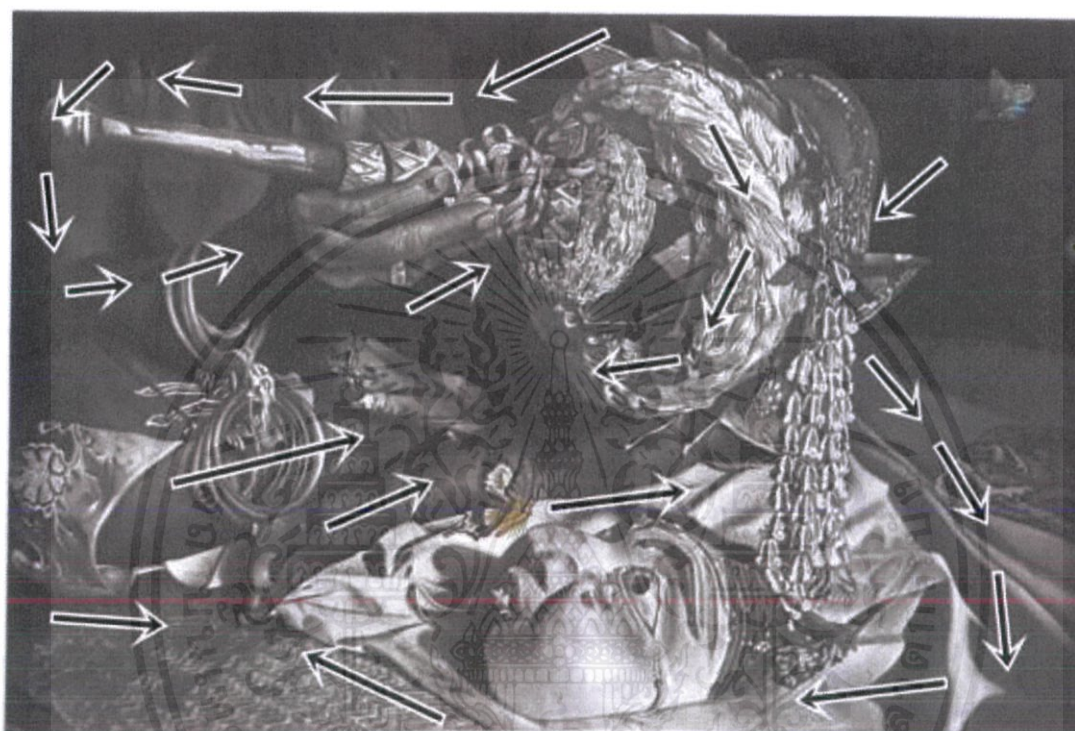

ภาพประกอบที่ 4.3 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ ดุลยภาพชั้นที่ 2

ขวาซ้ายไม่เท่ากันเป็นการจัดการองค์ประกอบแบบอสมมาตรเพราะการจัดวางงานจะเอนไปทางด้านซ้ายมากกว่าด้านขวา โดยพิจารณาจากเส้นแกนทั้งแนวดิ่ง (Vertical Axis) และแนวนอน (Horizontal Axis) จุดเด่นภายในภาพเอนไปทางซ้าย ในหมายเลข 2 และ 4 ทำให้เกิดดุลยภาพแบบอสมมาตร

4.1.3 การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหว เกิดจากความเคลื่อนไหวของสายตาของผู้ดู เคลื่อนที่ไปตามทิศทางของเส้น หรือน้ำหนัก อ่อนแก่ การเคลื่อนไหวมักจะเคลื่อนจากภายนอกสู่ภายในภาพ ทำให้รูปทรงที่อยู่ตรง กลางนั้นดูโดดเด่น (ชลูด นิ่มเสมอ, 2554 : 103)

ภาพประกอบที่ 4.4 การแสดงการเคลื่อนไหวของผลงานชิ้นที่ 2

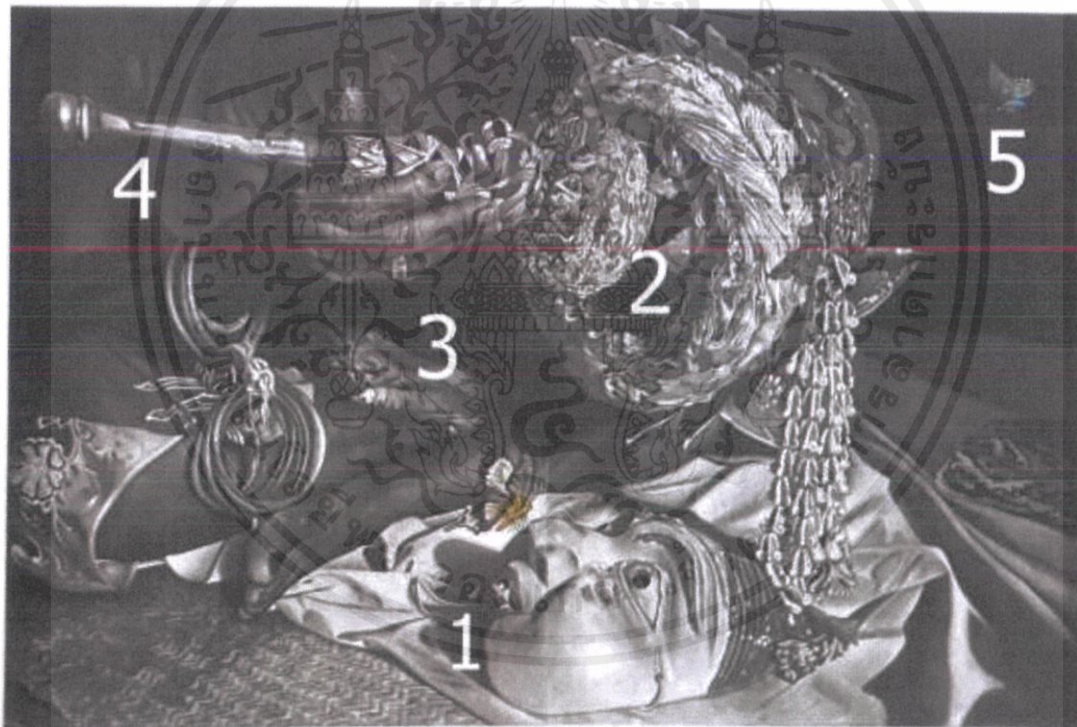
การเคลื่อนไหวของภาพมองเห็นได้ชัดเจน เนื่องจากผลงาน มีจุดเด่นที่เห็นได้ชัด และรวมไปถึงแสงและเงาที่ชัดเจน หน้ากากทำให้เกิดการหยุดของสายตา และสามารถทำให้รูปทรงนั้นเป็นจุดเด่นขึ้นมาได้ ส่วนรูปทรงเรขาคณิตหรือชฎาภายในภาพ เป็นการเคลื่อนไหวตามโครงสร้างภายในภาพ เคลื่อนไหวไปตามแนวนอนของเรขาคณิตหรือชฎา ที่มีค่าน้ำหนักที่ต่างกัน เป็นการเคลื่อนไหวภายนอกและภายในอย่างสมดุล รวมไปถึงตัวผีเสื้อ ที่อยู่ด้านขวาซึ่งให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยเช่นกัน ส่งผลให้ภาพผลงานมีความสมดุล และสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

4.1.4 ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่น คือบริเวณหรือส่วนประกอบภายในภาพผลงานที่มีความสำคัญ เป็นส่วนประกอบที่ดึงดูดสายตามากที่สุด ซึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานนั้น การสร้างจุดเด่นในผลงานเป็นเรื่องที่สำคัญเพราะเป็นการดึงดูดและชักจูงให้ผู้เกิดความน่าสนใจ.จุดเด่นหรือจุดสนใจ หมายถึง ส่วนสำคัญที่ปรากฏชัด สะดุดตาที่สุดในงานศิลปะ จุดเด่นจะช่วยสร้างความน่าสนใจในผลงานให้ภาพเขียนมีความสวยงาม มีชีวิตชีวายิ่งขึ้น จุดเด่นเกิดจากการจัดวางที่เหมาะสมและรู้จักการเน้นภาพ (Emphasis) ที่ดีจุดเด่นมี 2 แบบ คือ

4.1.4.1 จุดเด่นหลัก เป็นภาพที่มีความสำคัญมากที่สุดในเรื่องที่จะเขียน แสดงออกถึงเรื่องราวที่ชัดเจน เด่นชัดที่สุดในภาพ

4.1.4.2. จุดเด่นรอง เป็นภาพประกอบของจุดเด่นหลัก ทำหน้าที่สนับสนุนจุดเด่นหลัก ให้ภาพมีความสวยงามยิ่งขึ้น (องค์ประกอบศิลป์, ออนไลน์ : 20)

ภาพประกอบที่ 4.5 ภาพแสดงความเป็นเด่นของผลงานชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นนี้มี หมายเลข 1 เป็นจุดเด่นของภาพ โดยมีน้ำหนักและแสงเงา รูปทรงที่แตกต่างอย่างเห็นได้ชัดและสามารถทำให้ดึงดูดสายตาผู้ดูได้เป็นครั้งแรก

หมายเลข 2 เป็นจุดรองที่มีน้ำหนักรองจากจุดเด่น และมีระยะห่างที่ต่างกันช่วยในการผลัดกระยะออกไปให้ภาพมีมิติมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายเลข 3 เป็นจตุรตงจากหมายเลข 2 มีน้ำหนักที่ต่างกันอย่างชัดเจน แต่จะมีสีเข้ามาเพิ่ม เพื่อให้ดูน่าสนใจและสาเหตุที่อยู่หมายเลข 3 เพราะมีขนาดเล็กกว่าเลข 2 การผลักระยะไม่สามารถทำได้เพราะหมายเลข 3 อยู่ด้านหน้าหมายเลข 2

หมายเลข 4 เป็นจตุรตงจากหมายเลข 3 มีน้ำหนักที่ต่างกันอย่างชัดเจน และมีการผลักระยะออกไปอย่างชัดเจนขึ้นจากหมายเลข 3

หมายเลข 5 เป็นจตุรตงจากหมายเลข 4 มีน้ำหนักที่ต่างกันอย่างชัดเจน และมีการผลักระยะออกไปอย่างชัดเจนขึ้นจากหมายเลข 4 แต่ตัวผีเสื้ออยู่ระยะไกล ถึงแม้จะมีสีก็ตาม

4.2 การวิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 2 ชื่อผลงาน สายสัมพันธ์บรรพชน

ทัศนธาตุ คือสิ่งที่ศิลปินใช้ในการแสดงออกซึ่งอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก ตามหลักขององค์ประกอบศิลป์ ซึ่งได้แก่ รูปทรง (Forms) เส้น (Line) พื้นผิว (Texture) สี (Colors) น้ำหนักและแสงเงา (Volume) เป็นต้น ทัศนธาตุเหล่านี้จะอยู่ร่วมกัน และมีความเกี่ยวเนื่องกันภายในผลงาน ทั้งในรูปแบบที่ศิลปินเป็นผู้สร้างขึ้นมาหรือมีอยู่แล้วตามธรรมชาติ ทัศนธาตุทั้งหลายนั้นจะรวมตัวอยู่ภายในรูปทรงอย่างครบถ้วน (ชูลูด นิ่มเสมอ, 2554 : 40)

โดยวิเคราะห์ทัศนธาตุนั้น จำเป็นต้องแยกทัศนธาตุออกเป็นอย่าง ๆ เพื่อวิเคราะห์ถึงคุณลักษณะ และหน้าที่ของทัศนธาตุแต่ละอย่างที่มีความเฉพาะตัว

4.2.1 รูปทรง (Forms)

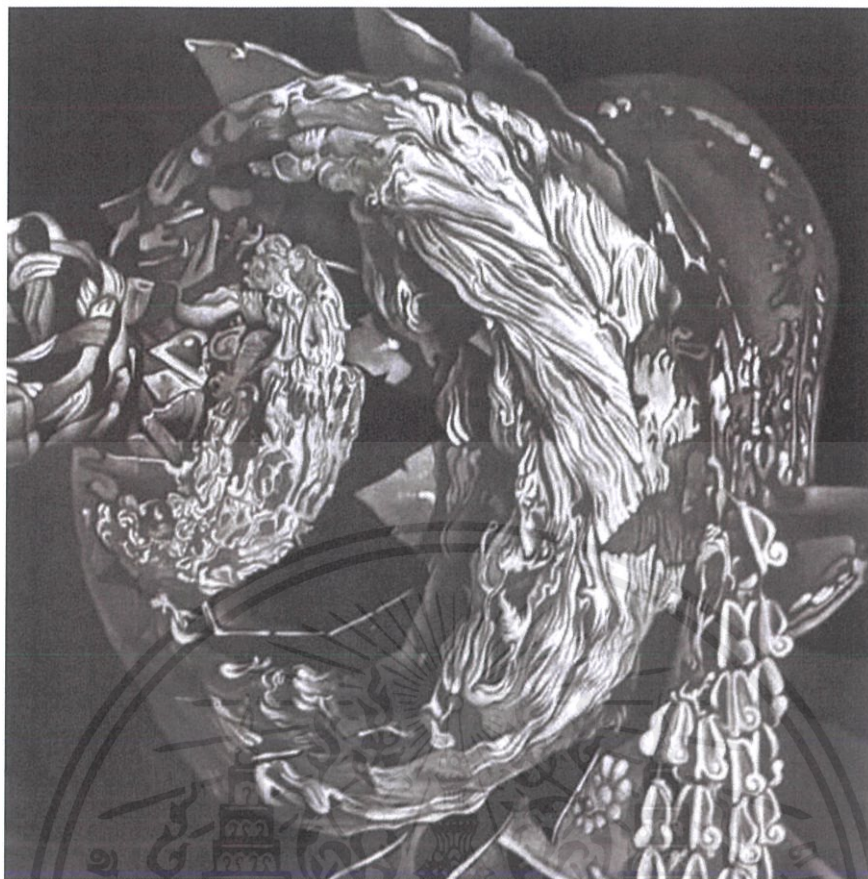
รูปทรง คือรูปที่เกิดจากโครงสร้างที่มีเอกภาพและสุนทรีภาพเป็นโครงสร้างทั้งภายในและภายนอก อาจเกิดจากส่วนประกอบส่วนเดียว หรือหลายส่วนก็ได้ (ชูลูด นิ่มเสมอ, 2554 : 30)

ภาพประกอบที่ 4.6 ภาพแสดงรูปทรงของผลงานชิ้นที่ 2

1. เป็นหน้ากากที่บ่งบอกถึงตัววัตถุปัจจุบันทางความเชื่อ หรือสื่อแทนบรรพบุรุษนั้นหมายถึงวัฒนธรรมประเพณี และเป็นจุดเด่นภายในผลงานซึ่งเป็นตัวถ่ายทอดความรู้สึกภายในผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 4.7 ภาพแสดงรูปทรงของผลงานชิ้นที่ 2

2. เทริดหรือชฎา หมายถึง วัฒนธรรมที่เป็นสิ่งที่ยังคงเหลืออยู่ ณ ปัจจุบันที่ยังคงมีการดูแลจาก
 คนรุ่นเก่าที่จะรอการสืบทอด ซึ่งเป็นวัตถุแทนค่าสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นตัวประเพณีพิธีกรรมที่มีคุณค่าสูงสุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 ลักษณะพื้นผิว (Texture)

ลักษณะผิว หมายถึง ลักษณะของสิ่งของต่าง ๆ ที่เมื่อสัมผัสแล้วรู้สึกถึงความหยาบ ความเรียบ ขรุขระ แตกต่างกันไป ตามลักษณะของสิ่งของนั้น ๆ (ชลูด นิ่มเสมอ, 2554 : 82)

ภาพประกอบที่ 4.8 ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวของผลงานชิ้นที่ 2

1. ลักษณะพื้นผิวของหน้ากากที่ให้ความรู้สึกแข็งในลักษณะผิวไม้ แสงเงาชัดเจนมีความแข็งของความเป็นไม้ จึงถูกสร้างด้วยดินสอไขโดยการเกลี่ยให้เรียบ ไล่สีหน้าจากเข้มสุดไปอ่อนสุด หรือที่สว่างที่สุดไปที่สว่างน้อยที่สุด

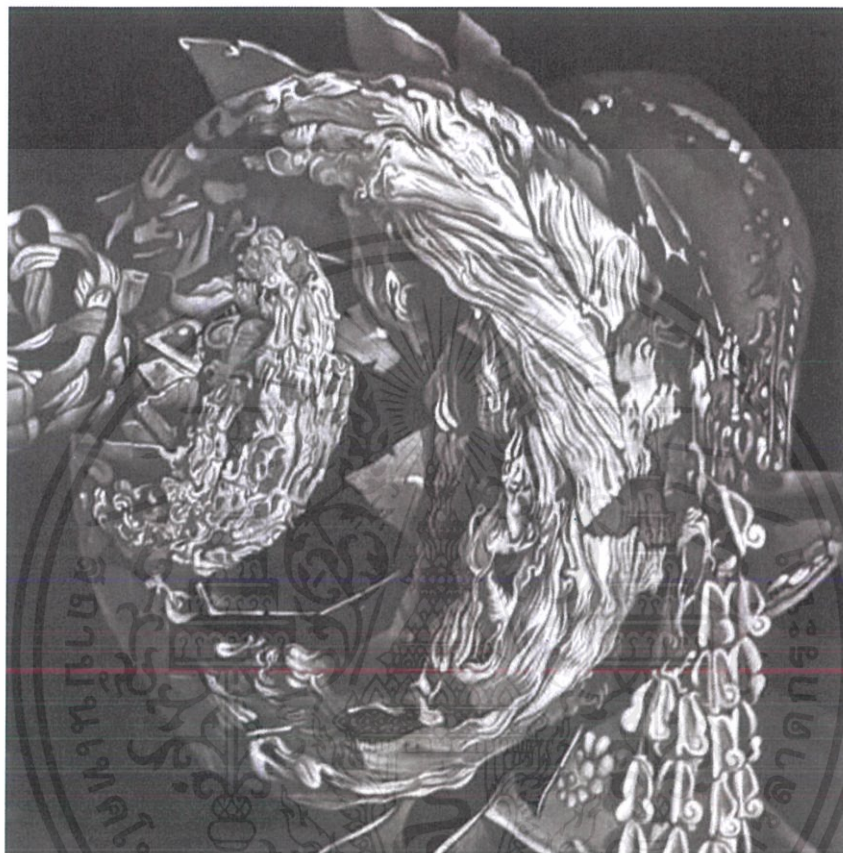

ภาพประกอบที่ 4.9 ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวของผลงานชิ้นที่ 2

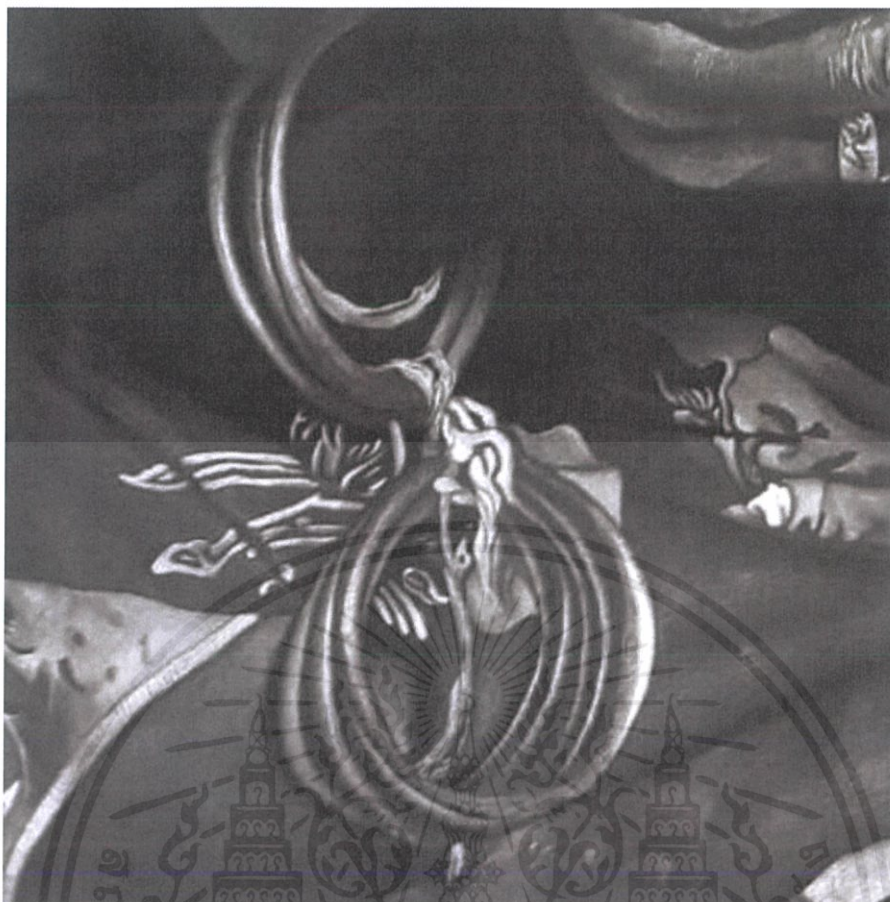
2. ลักษณะผิวผ้าให้ความรู้สึกลื่นและมีความยับของผ้า แสงและเงาที่เกิดขึ้นชัดเจน ความนุ่มของเส้นด้ายรอยผ้าจึงถูกสร้างด้วยดินสอไขโดยการเกลี่ยให้เรียบ ไล่น้ำหนักจากเข้มสุดไปอ่อนสุดหรือที่สว่างที่สุดไปที่สว่างน้อยที่สุด

4.2.3 เส้น (Line)

เส้นเป็นทัศนธาตุเบื้องต้นที่สำคัญที่สุด เส้นเป็นแกนหลักของทัศนศิลป์ทุก ๆ แขนง เส้นสามารถแสดงความรู้สึกและสร้างรูปต่าง ๆ ขึ้น ศิลปินบางคนใช้เส้นแกนสำคัญในโครงการสร้างสรรค์ผลงาน เพราะสามารถทำได้อย่างรวดเร็วและตรงใจ (ชลูด นิ่มเสมอ, 2554 : 47)

ภาพประกอบที่ 4.10 ภาพแสดงเส้นของผลงานชิ้นที่ 2

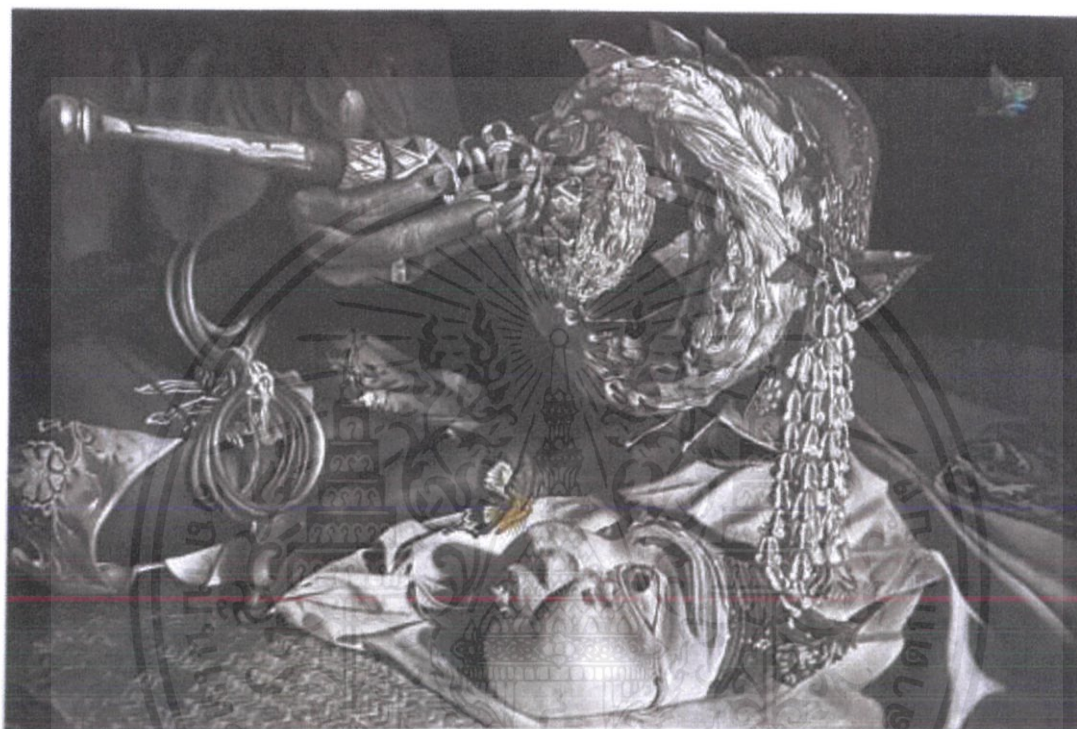
ภาพประกอบที่ 4.11 ภาพแสดงเส้นของผลงานชิ้นที่ 2

การสร้างผลงานชิ้นที่ 2 เป็นการสร้างสรรค์โดยการสานเส้น (Drawing) ให้เกิดเป็นตัวภาพและวัตถุที่มีลักษณะผิวที่ต่างกัน จะมีการใช้เส้นที่ไม่เหมือนกันเช่น ไม้ ผ้า ผิวนก ผีเสื้อ ที่จะใช้เส้นในการสร้างที่มีความละเอียดที่แตกต่างกันออกไป ทิศทางที่ไม่แน่นอน เคลื่อนไหวตามรอยยับของวัตถุนั้น ๆ และเส้นที่เห็นได้ชัดมีมาก เช่นเส้นที่เป็นเส้นสายสัญญาณ ที่เกิดเป็นเส้นที่ละเส้น มัดรวมกันเป็นเส้นด้ายเส้นใหญ่ ที่เห็นได้ชัดเจน และอีกลักษณะเส้นอีกหนึ่งอย่าง คือเส้นวงกลมของกำไลที่มีความเคลื่อนไหวเป็นวงกลมเส้นที่กลมอย่างเห็นได้ชัดเช่นกัน

ในผลงานชิ้นนี้เส้นและค่าน้ำหนักถือว่าเป็นส่วนสำคัญเพราะข้าพเจ้าใช้เส้นในการสร้างสรรค์ผลงาน ทำให้เกิดน้ำหนักและมีความเหมือนจริง

4.2.4 สี (Colour)

สี ถือเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติอย่างหนึ่ง โดยสามารถแบ่งสีได้ออกเป็น 2 ประเภท คือ สีที่เกิดจากการหักเหของแสง กับสีที่เกิดขึ้นจากตัววัตถุ สีนั้นถือเป็นทัศนธาตุที่มีคุณสมบัติของทัศนธาตุอื่น ๆ รวมอยู่ด้วยโดยสีนั้น สามารถถ่ายทอดอารมณ์ ความคิดความรู้สึก หรือแม้กระทั่งเป็นสัญลักษณ์ของบางสิ่ง (ชวลิต นิ่มเสมอ, 2554 : 48)

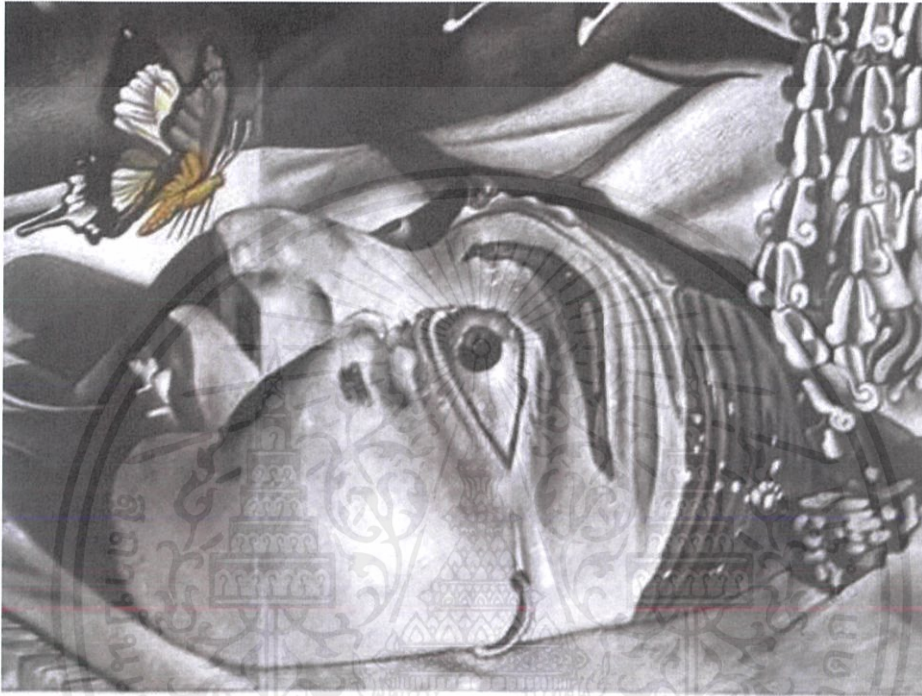

ภาพประกอบที่ 4.12 ภาพแสดงสีของผลงานชิ้นที่ 2

รูปหน้ากาก เป็นภาพที่มีแสงเงาชัดเจนที่สุด และเป็นจุดเด่นของภาพผลงาน ข้าพเจ้าเลือกใช้สีขาวดำภายในงาน เนื่องจากงานของข้าพเจ้ามีความลึกซึ้ง น่ากลัว และถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกถึงพิธีกรรมความเชื่อความศรัทธา เพื่อให้เกิดความรู้สึกที่ลึกซึ้ง น่าค้นหา ได้อย่างลึกซึ้งรวมไปถึงผีเสื้อที่ข้าพเจ้าใช้สีเข้ามามีส่วนร่วมเพียงเล็กน้อย เพื่อให้ภาพผลงานดูมีชีวิตมากยิ่งขึ้น

4.2.5 น้ำหนัก แสงเงา (Shadow)

น้ำหนักเกิดจากความอ่อนแก่ของบริเวณที่ถูกแสงสว่างและบริเวณที่เป็นเงาของวัตถุ โดยในชิ้นงานจะประกอบไปด้วยความอ่อนเข้มของน้ำหนักที่ต่างกันออกไป นอกจากน้ำหนักและแสงเงาจะทำให้เกิดปริมาตรของรูปทรงตามธรรมชาติแล้วนั้น ยังสามารถให้อารมณ์ และความรู้สึกภายในผลงานอีกด้วย (ชลุด นิ่มเสมอ, 2554 : 49)

ภาพประกอบที่ 4.13 ภาพแสดงน้ำหนัก แสงเงาของผลงานชิ้นที่ 2

1. รูปหน้ากาก มีเพียงส่วนเดียวของภาพที่มีน้ำหนักและแสงเงาที่เกิดขึ้น ที่ชัดเจนมาก ที่ข้าพเจ้าตั้งใจทำให้เกิดมวลปริมาตรตามแสงเงาของต้นแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

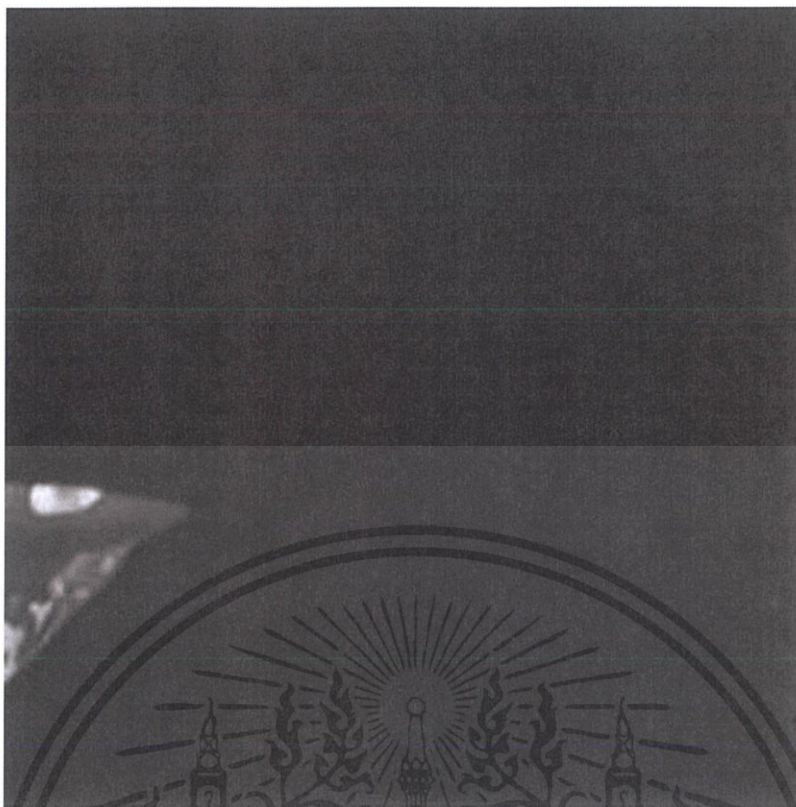
ภาพประกอบที่ 4.14 ภาพแสดงน้ำหนัก แสงเงาของผลงานชิ้นที่ 2

2. น้ำหนักของเทริดหรือชฎาที่มีความระยิบระยับ ที่มีลวดลายที่ค่อนข้างละเอียดและมีความแตกต่างกันทั้งน้ำหนัก แสงเงา น้ำหนักอ่อนแก่ที่ไม่เท่ากันของเส้นด้าย

ภาพประกอบที่ 4.15 ภาพแสดงน้ำหนัก แสงเงาของผลงานชิ้นที่ 2

3. น้ำหนักของผิวผ้าให้ความรู้สึกลื่นนุ่มและมีความยับของผ้า แสงและเงาที่เกิดขึ้นชัดเจน ความนุ่มของเส้นด้ายรอยผ้า

ภาพประกอบที่ 4.16 ภาพแสดงน้ำหนัก แสงเงาของผลงานชิ้นที่ 2

4. น้ำหนักพื้นหลังที่มีความเข้มที่สุดของภาพ เป็นสีที่เข้มเพื่อเป็นการนำสายตาสู่รูปทรงและทำให้ภาพมีความลึกในการผลัดกระยะของภาพ

บทที่ 5

บทสรุป

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ในหัวข้อ “สายสัมพันธ์บรรพชน” เป็นการสร้างสรรค์ผลงานผ่านจินตนาการกระบวนการทางความคิดด้านเทคนิควิธีการที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากวัฒนธรรม ประเพณี พิธีกรรมและความเชื่อของมนโรรักษ์โรงครุ ซึ่งข้าพเจ้าได้นำมาสร้างสรรค์ผลงานผสมผสานกันระหว่างแนวความคิด ตัวผลงาน และเทคนิควิธีการสร้างผลงาน

จากความสำคัญของวัฒนธรรม ประเพณี พิธีกรรมและความเชื่อเหล่านี้ ทำให้ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานผ่านเรื่องราวพิธีกรรมการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวบ้านนับถือกันมานานเป็นการสืบสานต่อกันมาจากรุ่นสู่รุ่น ข้าพเจ้าจึงได้หยิบยกมาเป็นเรื่องราวในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ข้าพเจ้าสื่อให้เห็นถึงสิ่งลึกลับที่เป็นความเชื่อ ที่ยังคงมีอยู่ในสังคมปัจจุบัน ถึงแม้ว่าสังคมในปัจจุบันนี้จะหลากหลาย ๆ อย่างได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ทั้งสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีเข้ามา แต่สิ่งที่เป็นความเชื่อความศรัทธาเหล่านี้ยังคงมีให้เห็นอยู่และเห็นได้ชัดเจนว่าสิ่งเหล่านี้สามารถคงอยู่ได้ ซึ่งผู้สืบทอดที่คอยสานต่อ ด้วยสิ่งเหล่านี้จะยังคงอยู่หรือหายไปนั้นขึ้นอยู่กับลูกหลานที่จะคอยสืบสานสืบทอดหรือไม่ ทั้งนี้ข้าพเจ้าจึงตระหนักและเล็งเห็นในความงาม ลึกลับ น่ากลัว น่าค้นหาของสิ่งที่เป็นพิธีกรรมสิ่งลึกลับ ความเป็นเอกลักษณ์ และความเป็นตัวตนของคนพื้นถิ่นภาคใต้ ซึ่งเล่าเรื่องราวผ่านผลงานและตัวสื่อที่บ่งบอกถึงความเป็นตัวตนนั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นความสำคัญของพิธีกรรม วัฒนธรรม ความเชื่อจึงนำเรื่องราวและแรงบันดาลใจดังกล่าวมาสร้างสรรค์เป็นงานศิลปะนิพนธ์ของข้าพเจ้าในหัวข้อ “สายสัมพันธ์บรรพชน”

จากประสบการณ์ที่ได้ทำศิลปะนิพนธ์มาค้นพบว่าปัญหาต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าพบเจอนั้น คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์หลายท่านที่ช่วยแนะนำ ซึ่งก็ผ่านปัญหาต่าง ๆ นั้นมาได้ ข้าพเจ้ามีความหวังว่ากระบวนการค้นคว้าศิลปะนิพนธ์หัวข้อ “สายสัมพันธ์บรรพชน” จะสามารถเป็นแนวทางการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานแก่ข้าพเจ้าและผู้สนใจ

บรรณานุกรม

อัศนีษฐ์ ชูอรุณ. 2594. ศิลปกรรม สารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน เล่ม 26 พิมพ์ครั้งที่ 1

[Online]. Available : <https://th.wikipedia.org/wiki>. Access : September 18 . 2018

ศิลปะการแสดง - โนรา – มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม. 2552.

[Online]. Available : <http://ich.culture.go.th> Access : September 18 . 2018

ชลูด นิ่มเสมอ. 2557. องค์ประกอบของศิลปะ. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ ฯ : อมรินทร์, 2557

ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีภาคใต้ 2550

[Online]. Available : <https://sites.google.com/site/krabiverryhappy/home/silpa-wathnthrrm-prapheni-phakh-ti> Access : November 28 . 2018

ความเชื่อเกี่ยวกับโนราและการรำโนราโรงครู 2549

[Online]. Available : http://krunora.blogspot.com/2013/05/blog-post_29.html Access : November 28 . 2018

มโนราห์โรงครู 2550

[Online]. Available : <https://archive.clib.psu.ac.th/online-exhibition/nora/nora.html> Access : November 28 . 2018

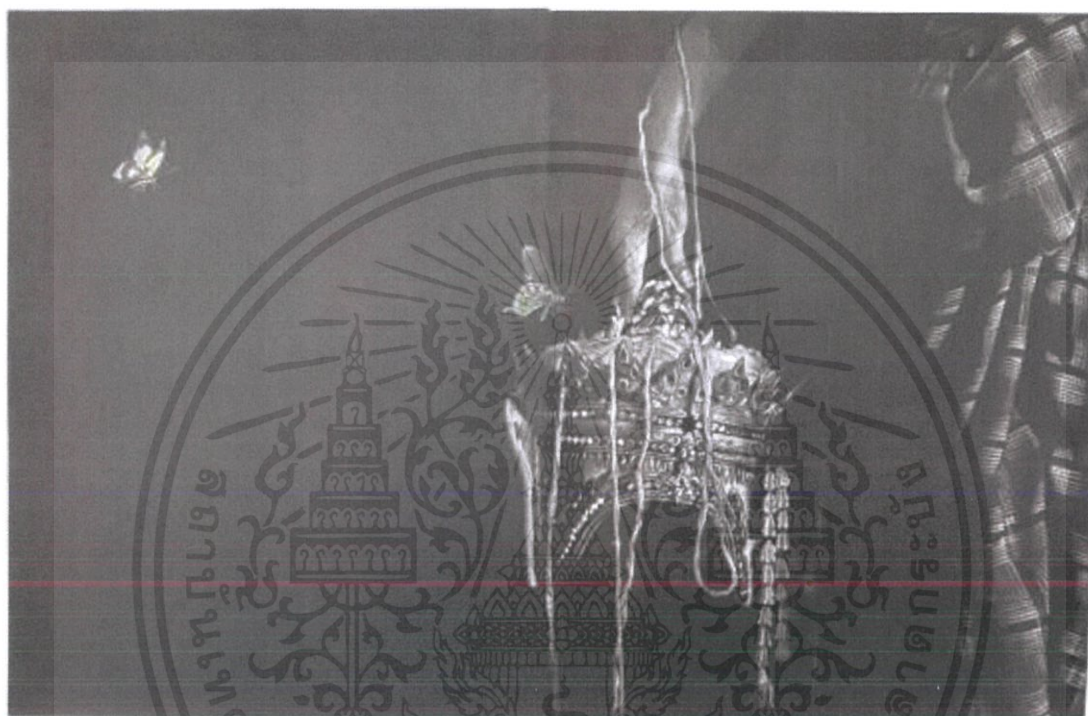
ภาพเก่าโนราในอดีต

[Online]. Available : https://www.facebook.com/SartNoraKruThummanit/?epa=SEARCH_BOX Access : February 25 . 2019

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน Life An ancestor 1, 2562

เทคนิค ภาพพิมพ์ร่องลึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะ

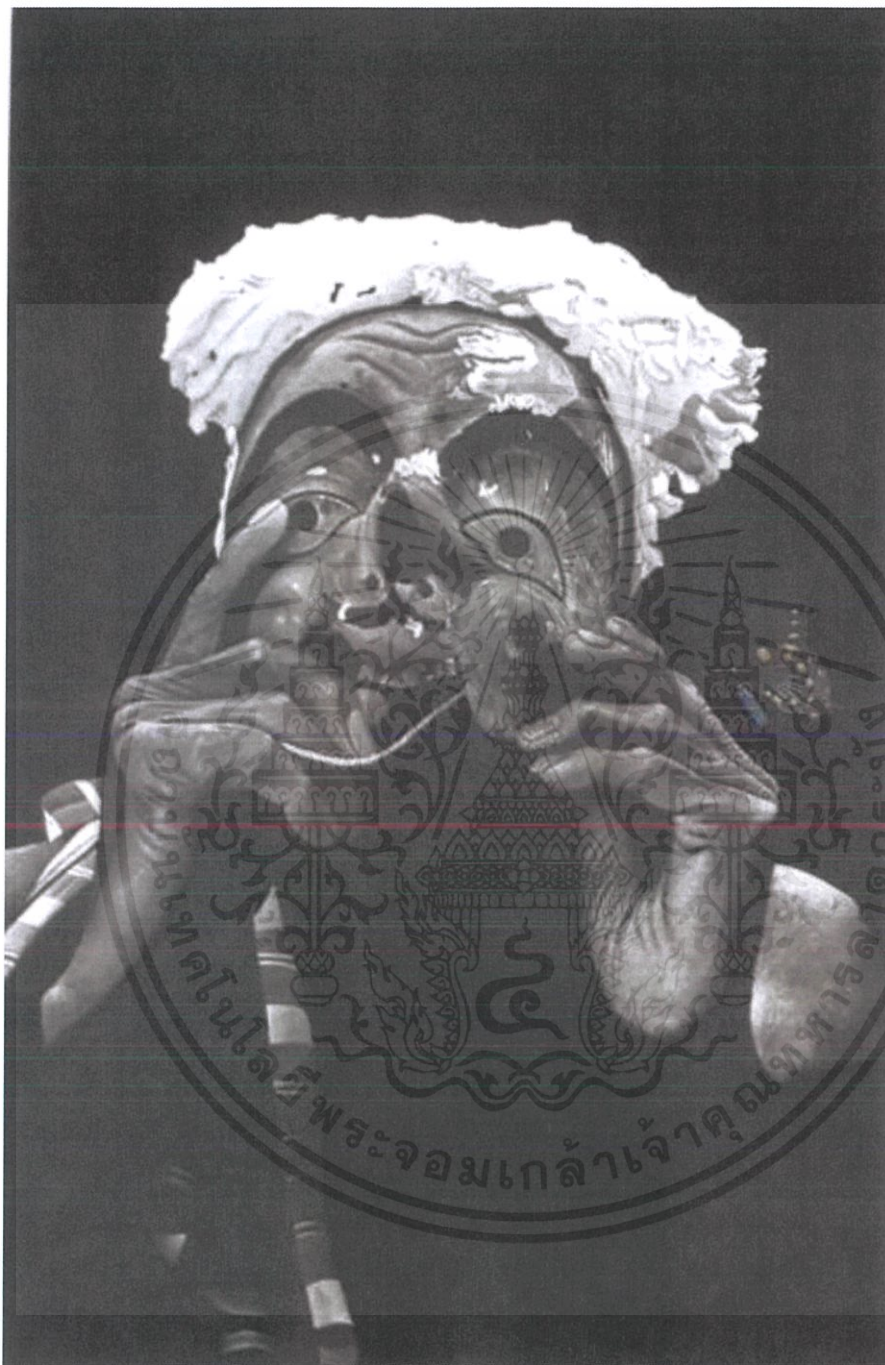
ชื่อผลงาน Life Ancestor 2, 2562

เทคนิค ภาพพิมพ์ร่องลึก

ขนาด 80 x 120 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะ

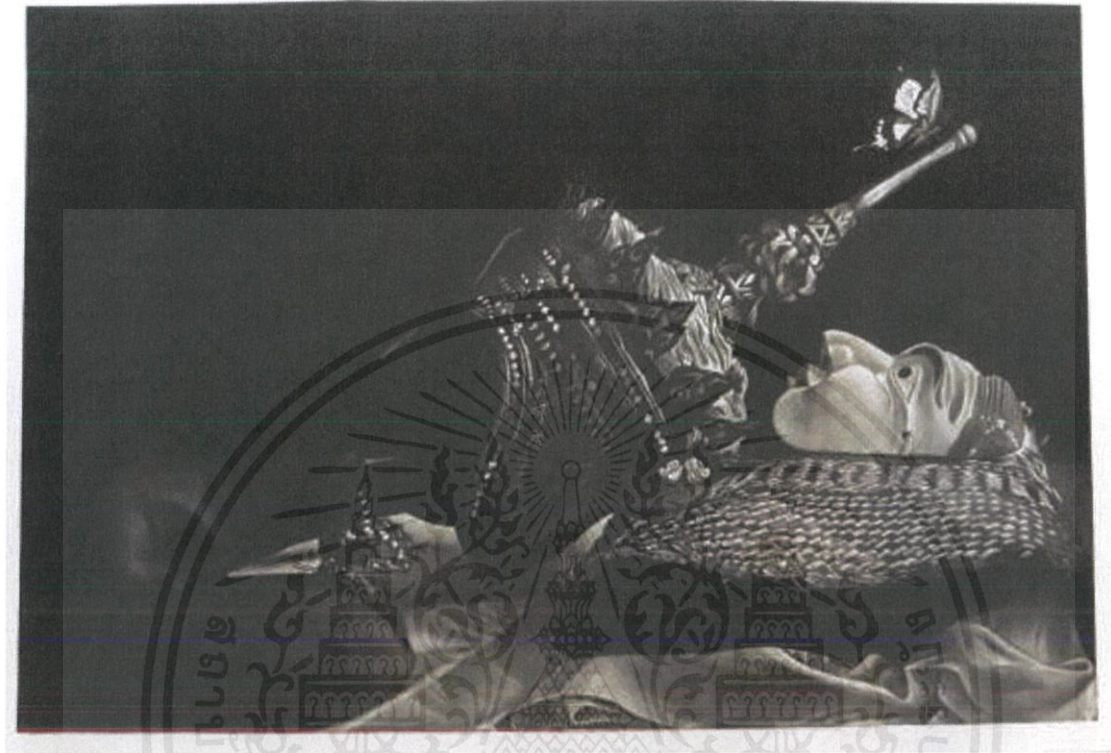
ชื่อผลงาน Life An ancestor 2, 2562

เทคนิค ภาพพิมพ์ร่องลึก

ขนาด 80 x 120 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน Life An ancestor 2, 2562

เทคนิค ภาพพิมพ์ร่องลึก

ขนาด 80 x 120 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล วันชัย ณรงค์ชัย
 วัน เดือน ปีเกิด 2 กรกฎาคม 2539 ที่พัทลุง
 ที่อยู่ 16/1 หมู่ที่ 1 ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง
 ประวัติการศึกษา 2543 โรงเรียนวัดทะเลน้อย
 2552 โรงเรียนพนางตุง
 2558 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาจิตรศิลป์ สาขาภาพพิมพ์

รางวัลและเกียรติประวัติ

- 2559 ได้รับทุนการศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ประเภททุนต่อเนื่องจนจบการศึกษา
- 2559 ได้รางวัลร่วมแสดงงานประกวดภาพพิมพ์ต่างประเทศ ของ The “Iosif Iser”
Internrtional Contemporary Engraving Biennial Exhibittion Ploiesti, 2017
ณ ประเทศโรมาเนีย
- 2559 ได้รางวัลร่วมแสดง การประกวดศิลปกรรมร่วมสมัยของรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 34
- 2561 ได้รางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ 2 การประกวดศิลปกรรมเด็กและเยาวชน ครั้งที่ 13
- 2561 ได้รับทุนการศึกษาจากกองทุนส่งเสริมการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม
“มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์”
- 2562 ได้รางวัลร่วมแสดงงานประกวดภาพพิมพ์นานาชาติ มาเก๊า ประเทศจีน
- 2562 ได้รางวัลร่วมแสดงงานประกวด “ศิลปกรรมกรุงไทย ครั้งที่ 4”
- 2562 ได้รางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ 2 การประกวดศิลปกรรมเด็กและเยาวชนครั้งที่ 14